

LTVV- số 57

Tháng 2, 1991

Lá Thư Vô Vi, tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành mỗi tháng. Tin tức bài vở, do bạn đạo Vô Vi khắp nơi gửi về đóng góp, trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Bài viết gửi về hộp thư Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, xin vết rõ ràng hoặc đánh máy trên một mặt giấy xin ghi rõ tên và bút hiệu cùng địa chỉ và số điện thoại, để ban biên tập tiện việc liên lạc. Người viết bài hoàn toàn chịu trách nhiệm về bài vở của mình.

Lá Thư Vô Vi ước mong được đón nhận những hình ảnh, bài vở cùng ý kiến đóng góp xây dựng của bạn đạo khắp nơi, để tờ báo ngày được thêm phong phú về hình thức lẫn nội dung.

Thư từ liên lạc xin gửi về:

Lá Thư Vô Vi

P.O.Box 2045

Westminster, CA 92684-2045

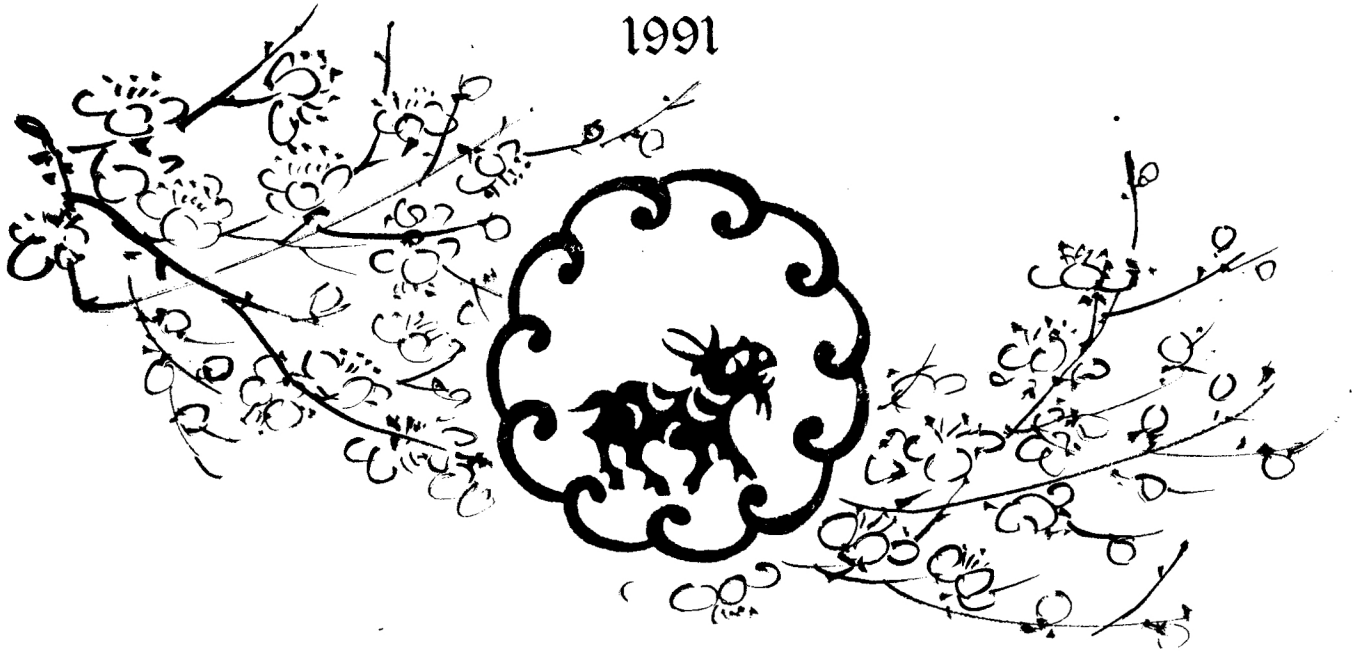
Bức Thơ Xuân

*Đầu năm tạm mượn bút nghiên
Chúc chung huynh đệ trần miền nạn qua.
Một năm mới đậm đà tình nghĩa.
Khắp toàn dân trồng tia hoa hồng;
Mừng ngày quốc vận khai thông
Đón chào Minh Chủ con Rồng cháu Tiên.
Chúc cho bậc căn duyên tròn quả
Cơ hội này đáp tạ hồng ân;
Giúp đời nhẹ gánh nợ nần
Hoàn thành mỹ mãn nhiệm phần kỳ ba.
Chúc đạo tâm thăng hoa tinh tấn
Đường học tu mình mẫn sáng ngôi,
Đền lòng tỏ rạng khắp nơi,
Phát tâm hành thiện giúp đời lập công.
Chúc dân tộc muôn lòng đoàn kết,
Đẹp hạn thù học nét hiền hơn;
Giải trừ nghiệp thức oan hôn,
Lần đưa quốc vận qua cơn hiểm nghèo. . .*

(Trích bức thơ Xuân của b/d VN)

ĐẦU NĂM KHAI BÚT

1991

Đầu năm khai bút viết thơ chơi
Nay đã yêu đời, kính chúc ai
Danh, lợi gác ngoài tai thế tục
Tình sâu quảng tuyệt xuống sông trôi
Bắt tay CHÚ KHỔ cùng âu yếm
Ôm cứng CÔ ĐAU noãn miệng cười
Sáng nhắm mắt nghe lòng nhẹ nhõm
Đêm nằm vía xuất tiết bao vui
Cửa, tiền chi bận tâm thiên định
Cơm, áo nào lo cũng có hoài
Cảm đội Ôn Trời thương trẻ dại
Dắt diu qua thoát kiếp chông gai
Thân tàn nay đã lành nguyên vẹn
Hồn tưởng xưa tiêu lại phục hồi
Pháo Tết đi đừng người tống cựu
Điểm vàng ta được kiến "Như Lai"
Cõi đời bao khổ, mà đâu khổ?
Chỉ tại lòng ta yếu đuối thôi
Gởi hết "Tâm Linh" vào cửa Đạo
Bụi trần chẳng phủi cũng tàn phai

Đầu năm khai bút viết thơ chơi
Xưa ghét, nay yêu, kính chúc người
Đổi hận, thay sầu, thành Cực Lạc
Xưa buồn, đau khổ, hóa nên vui
Bỏ nhỏ, quyết lia lòng vị kỷ
Làm to, gắng luyện Đức Như Lai
Công trình, bền chí rèn "Tâm Pháp"
Công quả, càng say cứu giúp đời
Đói, khổ những ai đây chương nghiệp
Đường tu một dạ chớ sờn phai!
Vợ quý thương chồng tròn Mỹ Hạnh
Chồng yêu kính vợ Đạo kè vai
Trợ duyên đồng tiến xây hồn mộng
Hóa chuyển nhau lên đánh lễ Trời
CỘI TỤC DẪN XA, NIỀM TỤC LUY
MIỀN TIÊN MAU ĐẾN CẢNH THIÊN THAI
Vỗ tay nhân nghĩa vui cười Tết
Vượt mặt lâm than trả lại đời
Phớn phở trước nhà mai rộ nở
Đầu năm sung sướng viết thơ chơi!

Chân thành kính chúc
Không Gian

TIN TỨC

CHƯƠNG TRÌNH THUYẾT GIẢNG CỦA THẦY TÁM

1.- THIÊN VIỆN HAI KHÔNG:

Trong thời gian tại T/V, các khoá thanh lọc (nhịn ăn, uống thuốc, thiền, súc ruột) đã hết sức lợi ích cho bạn đạo nào đã may mắn được tham dự

2.- ĐẠI HỘI NGƯỜI SINH:

Ngày 26/12/90 Thầy Tám rời San Jose sang chủ tọa Đại Hội Vô Vi kỳ 4 tại Úc châu với sự tham dự của 245 b/d Úc, Tân Tây Lan, Mỹ, Pháp và linh mục Stake, lãnh đạo giáo phận, để thắt chặt tình thân hữu.

Sau Đại Hội, Thầy Tám đã trở lại San Jose ngày 7/01/91.

3.- THUYẾT GIẢNG Ở CỘNG ĐỒNG:

a/ *TAI SAN JOSE*: đồng bào đã đến nghệt hội trường trong hai ngày 12/1 và 13/1/91. Xin xem bài phóng sự.

b/ *TAI SAN DIEGO* (ngày 17/2/91): tại Civic Center từ 10 tới 12:30. Buổi chiều sẽ có buổi họp mặt ăn Tết với Thầy Tám tại hội trường với bạn đạo Nam California.

c/ Hội sẽ tổ chức buổi thuyết giảng tại *Orange* (ngày 7/4/91) và tại *Los Angeles* (ngày 14/4/91). Chi tiết sẽ thông báo sau.

4.- KHOÁ THANH LỌC VÀ TỊNH TÂM:

Việc thanh lọc cần máy súc ruột để giúp đưa các độc chất ra ngoài một cách nhanh chóng nên mỗi khóa chỉ nhận 15 b/d dưới sự hướng dẫn của Thầy Tám. Sẽ có 6 khóa thanh lọc tại thiên viện Vô Kiên. Thiên viện sẽ trang bị máy súc ruột tối tân nhất thế giới với 8 chuyên viên được hãng sản xuất huấn luyện. Xin xem thông báo số 2.

5.- BĂNG VIDEO:

Đại hội Hải Vận Hành Hương (9 cuốn) đã gửi đến b/d đặt trước. Băng ghi cuộc phỏng vấn của đài truyền hình TỰ DO (1cuốn). Sẽ sang băng Thầy Tám nói chuyện với cộng đồng San Jose.

6.- CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG CỔ VẤN (NHIỆM KỲ 1990-92):

Sau khi huynh Nguyễn Trí Vương không nhận đảm trách, hội đã tghông báo và gửi thư đến các hội Ái Hữu và chủ t/đ, trường trung tâm Vô Vi để ứng cử và đề cử. Chỉ có một người được đề cử là huynh Huỳnh Ninh Sơn (do huynh Lý Vĩnh đề cử) và hội đã nhận được nhiều phiếu tín nhiệm và bắt đầu đảm trách chức vụ chủ tịch hội đồng cổ vấn nhiệm kỳ 1990-1992. Danh sách ban thường vụ sẽ được thông báo vào kỳ tới.

7.- BĂNG CASSETTE:

Đại hội Người Sinh (8 cuốn), buổi nói chuyện của huynh Nguyễn Xuân Liêm vừa từ VN đến (1 cuốn), cảm tưởng b/d về sự thanh lọc tại t/v Hai Không (1 cuốn), phỏng vấn Thầy Tám về đài Quê Mẹ (Úc Châu).

8.- NHÀ IN VÔ VI:

Đã in xong cuốn Địa Ngục Du Ký (tái bản kỳ 3) và đang chờ in bìa Phương Pháp Công Phu phần căn bản dành cho 6 tháng đầu để phát trong các buổi Thầy Tám nói chuyện ở cộng đồng VN. Cuốn thiền thực hành (tương tự bản Anh Văn mới nhất) đang được thực hiện.

9.- THIÊN VIỆN VÍ KIÊN:

Sau nhiều lần xin, chính quyền đã chấp thuận giảm 85% thuế cho t/v vì được sử dụng vào

việc công ích.

10.- SỬA KÉFIR GIÚP CHỮA BỊNH:

Xin liên lạc về địa chỉ mới của trưởng trung tâm Vô Vi Maynard:

huynh Nguyễn Văn Tý:

6 GLENN DRIVE

MAYNARD, MA 01754

Tel: (508)897-0371

Hoặc liên lạc với các b/đ đang gây giống nấm để xin.

NHÀ IN

QUỸ KINH SÁCH THÁNG 11 THÁNG 12

THU:

- KINH SÁCH	1,864.71	4,364.00
- VIDEO/CASSETTE	695.00	691.00
- TỶ NẠN	70.00	200.00

CHI:

- NHÀ IN/KHO	825.00	874.64
- DỤNG CỤ NHÀ IN	429.00	
- VIDEO/CASSETTE	895.50	1,039.23
- ĐIỆN/GAS/RÁC	132.53	93.39
- BUỒI PHIẾU	762.46	219.83
- LINH TINH	186.74	85.43

THIỆN VIỆN VĨ KIÊN

THÁNG 11 THÁNG 12

THU: 250.00 392.00

CHI:

- ẨM THỰC/GIA DỤNG	262.18	247.00
- ĐIỆN THOẠI	71.01	35.46
- ĐIỆN	143.88	172.21
- GAS	77.97	141.59

Cung Chúc Tân Xuân

THÔNG BÁO SỐ 2

VỀ KHOÁ THANH LỘC VÀ TỊNH TÂM

(Ngày 1 tháng 2, 1991)

1.- DỜI ĐỊA ĐIỂM VÀ CHIA LÀM 6 KHÓA:

Sau kinh nghiệm và kết quả ngoài sự tưởng tượng của các b/đ được may mắn tham dự các khóa thanh lọc: nhịn ăn, uống thuốc để thanh lọc, thiền, nghỉ ngơi, súc ruột để trục các độc chất ra ngoài một cách nhanh chóng.

B/đ đã tự chữa được một số bệnh, thiền được thêm kết quả và cần trọng hơn trong vấn đề dưỡng sinh khi tự chứng nghiệm, nhìn thấy các độc chất tích tụ từ bao năm được bong ra từ thành ruột và thải ra qua máy súc ruột.

Do đó khóa Sống Chung của đông đảo b/đ tại địa điểm đặt mượn tại Riverside cho 200 b/đ được hủy bỏ và thay vào đó bằng 6 khóa Thanh Lộc tại t/v Vĩ Kiên. Mỗi khóa chỉ nhận 15 b/đ để có thể súc ruột (45 mỗi người) và được sự hướng dẫn của Thầy Tâm.

2.- THỜI BIỂU 6 KHÓA THANH LỘC:

Khóa I: từ 24/3 đến 31/3/91: dành cho b/đ ở xa đã ghi tên và gởi chi phiếu về. Khóa này đã hết chỗ. Ưu tiên cho b/đ ghi tên và gởi chi phiếu trước.

Khóa II: từ 31/3 đến 6/4/91: (còn một vài chỗ).

Khóa III: từ 7/4 đến 13/4/91: (còn một vài chỗ).

Khóa IV: từ 21/4 đến 27/4/91: (còn một vài chỗ).

Khóa V: từ 28/4 đến 4/5/91: (còn một vài chỗ).

Khóa VI: từ 5/5 đến 11/5/91: (còn một vài chỗ).

Trong số các b/đ ở CANADA có bà Tâm cũng đã ghi tên tham dự khóa Thanh Lộc. B/đ ghi tên xin điện thoại về các b/đ phụ trách trong Lá Thư Vô Vi số 56 gấp để biết chỗ trống trước khi xin phép nghỉ làm để tham dự.

Chi tiết xin liên lạc huynh Tổng Thư Ký Nguyễn Ngọc Thạch (Tel: 714-895-3387 vào buổi sáng).

3.- CHI PHÍ:

Xin đề nghị mỗi b/đ tham dự vẫn đóng \$159 (gồm \$54 tiền thuốc thanh lọc và \$105 giúp quỹ máy súc ruột).

Để b/đ được an toàn, hội đã mượn tiền mua tiền mua máy súc ruột System Flow 2000 là loại máy tối tân nhất thế giới (\$11,000) có tia cực tím sát trùng trước khi nước được đưa vào ruột và hệ thống điện tử cho biết mức độ nước vào, áp suất, sức chịu đựng cho riêng mỗi người và Oxygen để giúp làm lạnh các thành ruột khi độc chất bong ra.

Tám b/đ đã trả tiền để được gởi lên hãng sản xuất huấn luyện và thực tập trên máy và bệnh nhân trước khi giao máy.

MỪNG XUÂN

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày đầu năm, vạn linh đều hớn hờ đón mừng xuân, kẻ hướng về tâm đạo, người hướng về sự thành công tiền tài tại thế! Tất cả chúng sanh, vạn linh đều đồng hưởng thanh khí điển của mùa xuân an vui hưởng thượng! Sự phát triển vô cùng liên tục trong tâm thức của vạn linh đều nằm hẳn trong niềm hy vọng và tự khai triển! Ngày hôm nay duyên lành đã đến với một số đông đảo của anh em bạn đạo Vô Vi, đã tự động thức tâm và hướng thượng, để tìm về cõi siêu nhiên, để tìm nguồn gốc sẵn có của mọi tâm linh hiện tại, đã và đang hành. Chúng ta trong chu trình khai triển để tìm về với sự quân bình sẵn có trong nội thức của chính chúng ta và đem lại sự sáng suốt sẵn có cho chúng ta. Huynh đệ tử muội của chúng ta ở khắp năm châu, ngày hôm nay đã thức tâm rất nhiều và đã thấy rõ khả năng sẵn có của chính mình và ước mong tự tu thành đạt và sẽ trở về sử dụng phần sáng suốt sẵn có của mọi cá nhân, mọi hành giả, nhiên hậu mới thực hành chương trình Tinh Thương và Đạo Đức đóng góp cho vạn linh.

Chương trình tuy đã sẵn có của Thượng Đế từ lâu, nhưng mà thế gian vì sự tri trệ, nặng trước, bê trễ! Do đó đã làm trở ngại rất nhiều sự phát triển của hạ giới! Cho nên ngày hôm nay, đã đi lần tới **CỐ PHÁN XÉT**, rồi mọi người thức tâm qua những nghịch cảnh, kinh tế, chính trị, quân sự, thành bại tương giao để có cơ hội thức tâm. Mỗi chúng ta đều có cơ hội dự cuộc ở tại thế gian và hiểu rõ những cảnh đó để **THỨC TÂM CHÚNG SANH** mà thôi, chứ kỳ thật **HỒN CỦA LOÀI NGƯỜI LÀ BẤT DIỆT**, phần thanh điển của loài người là thức hồi sinh vô cùng tận của mọi tâm linh đã và đang phát triển, không ngừng nghỉ. Cho nên mỗi chúng ta cũng đã và đang dự cuộc, từ nhiều kiếp chứ

không phải mới học đây! Chúng ta đã học từ lâu ngày nay chúng ta mới có một phần sáng suốt để am hiểu tình thế cũng như am hiểu sự sai lầm của chính mình, nhận thức ra sự tầm tối mà chính ta đã tự tạo. Cho nên chúng ta ăn năn, nhưng rồi phân lần nó ra và cho nó khai triển tới quân bình và sáng suốt.

Việc làm của chúng ta đã nhập vào thể xác eo hẹp này, không có một sanh linh nào có được quyền ngừng nghỉ. Phải làm việc liên tục 24/24 tâm lẫn thân, trong chu trình xây dựng và tiến hóa hiện tại! Cho nên chúng ta càng ý thức được sự Thanh tịnh và Sáng suốt là vốn căn bản của mọi tâm linh thì chúng ta mới thấy rõ rằng: chúng ta đã được vinh quang dự cuộc tại thế. Tuy sống trong thể xác eo hẹp nhưng mà chúng ta trở về với Thanh tịnh và Sáng suốt, chúng ta công khai mở được một tâm thức vị tha lớn rộng, hưởng thượng, quy về sự cấu trúc của siêu nhiên mà để hiểu tiền căn, tiền kiếp của chính mọi cá nhân. Năm mới đã đến, việc mới cũng đến, chúng ta phải chấp nhận. Chỉ có **Thanh tịnh và Sáng suốt** mới giải quyết được mọi sự lưu luyến trong tâm bịnh của mọi cá nhân hiện tại.

Mọi người chúng ta luôn luôn mang một tâm bịnh nặng trước tại thế! Nếu mà chúng ta biết rõ nguyên căn siêu nhiên cấu trúc, thì chúng ta có thể giải tỏa một cách dễ dãi và tự trị bịnh. Bịnh đó là bịnh do phần hồn bị ô nhiễm, từ ngoại cảnh, nhiều kiếp, ngày nay mới nặng trước và tầm tối, tự đắc, cống cao ngạo mạn! Ngày hôm nay chúng ta hiểu được phần tự ái không giúp đỡ cho chúng ta, đến tuổi lớn rồi cũng chưa dẹp được tự ái và ôm lấy cái chuyện của cá nhân và không chịu thức tâm để hòa đồng, không thấy đó là **NGHIỆP**, không thấy đó là cơ hội để giải tỏa tâm linh và đưa cho chúng ta tiến tới sự sáng suốt...

Cho nên trong chương trình tu học, không phải là chuyện đơn giản! Nói thì dễ, hành thì khó, không có nên phát nguyện bữa bãi rồi từ bỏ là đem lại sự tâm tối cho chính mình, khó tháo gỡ hết! Chúng ta phải cố gắng thực hành, phải chê ta, phải phê bình ta, phải tìm kiếm sự ngu muội sẵn có của chính ta, không nên tìm kiếm sự ngu muội của người khác. Tu hoài tu mãi, tu không ngừng nghỉ, mới mong ra có cơ hội được cứu rỗi một phần nào. Vì nhơn gian quá động loạn, tự đắc tự cao, quên đi Trời Đất cấu tạo, quên đi nguyên lai từ siêu nhiên mà có, cho nên đâm ra động loạn và khinh thị người này người nọ, rồi tự kỳ thị lấy mình! Đâm ra bơ vơ trong một góc và không có lối thoát! Mỗi người chúng ta đi tìm tới Vô Vi, tại sao chúng ta thích Vô Vi? Vì nó dẫn tiến đến không không, phá mê phá chấp. Chúng ta tâm mới an, nếu mà chúng ta không chịu phá mê phá chấp thì chúng ta không bao giờ được an! Dù các bạn ở trong căn nhà quý cách mấy, tốt cách mấy, đẹp cách mấy nhưng mà tâm các bạn không bao giờ an. Cho nên chúng ta nhờ có tu thiền và lập lại trật tự mới thấy chúng ta, thấy cái luồng điển là quan trọng, cái thanh khí điển mới là chữa trị và khai mở tâm linh, giao cảm trong nháy mắt! Nếu chúng ta thiếu thanh tịnh làm sao chúng ta dự học cái khoá này được? Cho nên phải tu, phải mượn một phương thiền để tu, bất cứ phương thiền nào đạt tới Thanh tịnh rồi cũng sẽ đạt tới phần Sáng suốt.

Ở thế gian, Thượng Đế đã cho ân ban nhiều cách tu học, tụng kinh, gõ mõ, ăn hiền ở lành, rồi thiền, đủ mọi cách thiền tại thế nhưng mà hành giả trì trệ rồi đâm ra đổ thừa tôn giáo, đổ thừa những người truyền pháp, chứ kỳ thật những người truyền pháp là chỉ lo tự tu tự tiến mà thôi! Ông thầy giáo dạy học ông cũng học thuộc bài để ông cứu ông, nhiên hậu ông mới lập lại cái bài cho chúng sanh hiểu, chứ không có cái gì quan trọng hết! Không nên đề cao một sự việc nào rồi tự chôn sống lấy mình và gây sự mê tín và gây sự chấp thì cái phạm vi chúng ta ngày càng eo hẹp và không phát triển được nữa. Còn đang này chúng ta học cái lối nhỏ bé.

Một trăm tuổi cũng là con nít nuôi lớn, để lo học và phát triển. Đừng cho ta đây là lớn tuổi, cái khôn ngoan của chúng ta hiện tại không có đem về trên Trời xài được mà ma quỷ nó cũng không sử dụng được sự khôn ngoan của chúng ta. Ở đây chỉ xài tạm để thức tâm, mà nếu không biết thức tâm thì phải bỏ nó mà đi nơi khác, học nặng hơn và khổ hơn....

Các bạn nên ý thức cho kỹ trước khi thực hành. Tôi được tu thanh nhẹ, bề trên có nhắn nhủ đôi lời đơn giản với tất cả các bạn: **Sự sáng suốt của bề trên đã cho các bạn thấy rõ sự thâm thúy trong tâm hồn các bạn và để giải cơn nguy biến hiện tại khắp năm châu động loạn chứ không phải riêng một xứ**, các bạn phải ý thức điều này mà tay nắm tay, khai triển trong tinh thần cộng đồng, mong ra được Thượng Đế cứu rỗi cho chúng ta một phần nào để tránh đại nạn ở kỳ tới. *Anh em Vô Vi của chúng ta không làm được nhiều cũng nên làm ít*, các tôn giáo kia họ đã và đang làm, chúng ta cũng nên thực hành, để đi tới chớ không phải là chuyện đi chơi là quý đâu. Chúng ta cần tu chứ không phải cần đi chơi. Cho nên tôi đi khắp năm châu thuyết giảng, thiếu gì bạn đạo đã đặt chương trình cho tôi du ngoạn, nhưng mà tôi xin từ chối! Vì nhiệm vụ tôi đến đây nói chuyện cho các bạn thức tâm chứ không phải là nhiệm vụ đến đây hưởng thụ. Tôi không có sự hưởng thụ. Tôi bằng lòng chấp nhận tu học thì tôi phải tu cho đứng đắn, không làm điều bất chính.

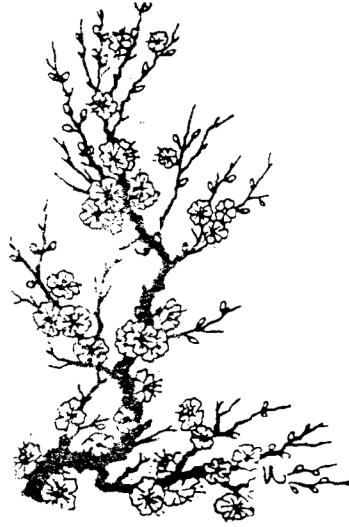
Ngày hôm nay, ngày lành tháng tốt, huynh đệ tử muội chúng ta đồng hành và khai triển trong tâm linh, đồng thiền để thức tâm, cái điều cao quý, thay vì tranh chấp và lâm vào tình trạng nguy hại. Chúng ta nên an tâm tham thiền, khai mở trí huệ để hướng thẳng về đấng Cha lành và cầu xin:

Nam mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái bình
Nam mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái bình
Nam mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái bình

Kính chào các bạn,
 Lương Sĩ Hằng

THƯ XUÂN TÂN-MÙI

Kính gửi bạn đạo Vô-Vi hải ngoại

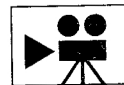

Xuân về gửi cánh thư xuân,
 Tâm tình đạo đức chúc mừng tân niên.
 Điện-quang soi sáng cõi thiên,
 Bạn lành cảm nhận tâm hiền nở hoa.
 Xuân sang vui đẹp cửa nhà,
 Hòa-bình hạnh-phúc an-hòa vẽ-vang.
 Hồn linh thức giác lên đàng,
 Nhập vào điển giới rõ ràng phẩm Tiên.
 Hoa xuân nở rộ tâm điền,
 Vô-Vi Pháp-Lý mối giềng khai thông.
 Thiên ân soi sáng cõi lòng,
 Xây nền Thánh-Đức Đại-đồng Tân-Dân.
 Xuân sang phấn khởi tinh-thần,
 Sáng loà đức tánh, nghĩa nhân tròn đầy.
 Ngày xuân họp mặt vui vầy,
 Đệ Huynh Tỷ Muội ngày ngày lạc-quan.
Thư xuân cảm tạ lòng vàng,
Ban vui cứu khổ muôn ngàn mến thương.
Dù cho xa cách trùng dương,
Nhiều điều phủ lấy giá gương tuyệt vời.
Câu xin ân điển Phật-Trời,
Ban ơn hồi hương cho người thiện tâm.
 Tân-Mùi lưu bút trọn năm,
 Thiên gia cư sĩ gieo mầm tiến tu.

Vô-Vi Pháp-lý nhiều màu,
 Xuất thần như-y ngao du Thiên-Đàng.
 Sống đời tạm bợ thế-gian,
 Không mơ giả cuộc chẳng màng giả danh.
 Chỉ mong trọn giác trọn lành,
 Hườn nguyên phần bổn đắc thành Chân-Như.
 Đại-bi, đại-nguyện, đại-từ,
 Tâm lành tánh sáng phước dư muôn ngàn.
 Tân xuân đời đạo vẽ-vang,
 Hườn hư nhập diệu lên đàng tự do.
 Lòng từ là cửa muôn kho,
 Không cầu mà có, không cho mà đây.
 Thư xuân một mảnh phân bày,
 Chúc chung Huynh đệ ngày ngày an vui.
 Đạo cao khi đã nếm mùi,
 Hòa-bình hạnh-phúc muôn đời vẽ-vang.
 Chúc Thầy vinh hiển đạo vàng,
 Thuyền từ cứu vớt muôn ngàn chúng sinh.
 Trời Cha đất mẹ rộng tình,
 Ban ơn vạn vật thái-bình muôn năm

Sài Gòn 22 / 01 / 1991
 W kính bái

ĐÀI TRUYỀN HÌNH MIỀN NAM TỰ DO

PHỎNG VẤN ÔNG TÁM

HỎI: Xin cảm ơn ông Tám đã dành chút ít thì giờ cho đài truyền hình Miền Nam Tự Do. Trước hết xin ông Tám cho biết sơ qua về phái thiền Vô Vi.

ĐÁP: Phái thiền Vô Vi của chúng tôi đã thực hiện từ Việt Nam, kêu bằng PLVVKHHBPP, chúng tôi phải thực hành để tới ổn định tâm thân. Từ lúc tôi ở VN, thì rất nhiều người ái mộ, và cái ái mộ của chúng tôi là phải thực hành. Nheil người đã thực hành và kết quả rất tốt, cho nên qua đây chúng tôi nhứt định phải thành lập cái hội AHVVKHHBPP.

HỎI: Cái hội AHVVKHHBPP này bắt đầu từ năm nào? Xin ông cho biết.

ĐÁP: Tôi không nhớ năm nào? Nhưng năm tôi ra đây là năm 79, 80, khoảng 81 mới thành (Hoa Kỳ 1983).

HỎI: Phái Vô Vi ở Việt Nam khởi nguồn hồi năm nào?

ĐÁP: Ở VN, tôi bắt đầu học thiền hồi năm 1956, tôi thiền được vài năm, thì người ta tới nhà rất đông. Người ta hỏi tôi về đạo, thì hồi đó tôi không biết gì. Nhưng mà hỏi tới đâu, tôi trả lời tới đó, họ đồn thét người ta tới nhà rất đông, chớ tôi không phải là một tôn giáo nào hết, chính tôi là người thiền đạt được sự thanh nhẹ.

HỎI: Xin ông Tám cho biết, vì lý do gì ông Tám đã theo môn phái thiền Vô Vi này?

ĐÁP: Trước khi tôi thiền Vô Vi ở VN, thì tôi có một người bạn đã thiền trước tôi, học của ông Đỗ Thuần Hậu, tôi thấy mỗi tuần sắc mặt khác, trẻ, con người càng ngày càng trẻ trung. Tôi mới hỏi, thì lúc đó ông bạn mới cho hay là ông đang thiền và ông giới thiệu tôi đi tới ông Tư.

HỎI: Theo sự trình bày của ông Tám từ khi ông bắt đầu thiền năm 1956 cho đến bây giờ là 34 năm, xin ông cho biết, trong khoảng thời

gian đó thì cuộc đời cũng như con người tinh thần hay là thể xác của ông thay đổi như thế nào?

ĐÁP: Hoàn toàn thay đổi vì trước kia tôi thấy con người bình hoạn, không khoẻ, và hay buồn giận, buồn phiền đủ chuyện, nhưng mà trong óc cứ truy tầm những cái gì mới lạ làm thay đổi hoàn cảnh. Chứ chuyện đời, tôi thấy ở cuộc đời, việc làm ăn buôn bán của tôi cũng đủ sung sướng, đầy đủ, nhưng mà tôi thấy không có đầy đủ, không có thoả mãn, con người đến đây để làm gì? rồi sẽ về đâu? vì sự thắc mắc đó tôi mới nghiên cứu thiền. Ông bạn tôi, nghe nói thiền, thì dẫn tôi đi học, tôi mới học. Trong thời gian tôi tu thiền, thì tôi thấy nó hoàn toàn thay đổi, nó không có muốn đua đòi, nó không có muốn đi làm ăn, và không có muốn liên lạc, nó chỉ nghĩ về thiền liêng liêng hơn.

Thấy rõ, càng ngày càng thấy rõ và thấy rõ cái môn thiền này rất nhanh và giúp đỡ con người tiến bộ lành mạnh. Vì trước kia tôi ở VN, ra một bước đường phải đi xích lô, mà sau đó, tôi thiền rồi, tôi dẹp bỏ cái tự ái hết, tôi đi bộ. Tôi có thể đi bộ từ Chợ Lớn xuống Đa Kao, để nghe ít câu giảng của ông Đỗ Thuần Hậu thôi. Vì tôi ái mộ cái đó, và tôi nghĩ đến Đức Thích Ca. Trước kia người ta đi tìm Đức Thích Ca rất là khổ, mà bây giờ tôi đi bộ có mấy cây số, không có nhiều, cho nên tôi cần phải khổ hạnh để học đạo, mà tôi không biết cái đạo nó ra làm sao? nhưng mà tôi thấy, ông này ổng nói chuyện dễ thông cảm, trong lòng nó vui, tôi mới đến học.

HỎI: Cũng xin ông Tám cho biết nguyên nhân và động lực nào, khiến ông tiếp tục phát triển phái thiền Vô Vi này tại Hoa Kỳ?

ĐÁP: Tôi thấy hữu ích cho tôi, tức là cho nhân loại, vì tôi đã có nhiều cái bệnh tự ái, đủ chuyện hết, nhưng mà tôi dẹp tất hết cái

chuyện đó, có roi đánh cũng không được; nhưng mà tôi thiền, rồi thấy nó vui đi, như sâu muộn, sái quấy của tôi, nó dẹp hết. Thì tôi thấy chuyện hữu ích cho xã hội, cho tương lai nhân loại, **nhưng mà tôi không phải đi phổ biến; chính tôi ở nhà tôi thiền, rồi bạn bè đến nghiên cứu, hỏi tôi về đạo, về này về kia.** Tôi cũng trả lời được. Mà hồi nào đến giờ, ở nhà đi chơi lo buôn bán mà làm sao mình trả lời được. Thì người bạn tôi thấy lạ quá mới là học. Học rồi thiền thấy kết quả cũng khoẻ mạnh, người này truyền, người kia truyền, nhưng mà tôi thấy nó hay, rồi kết quả rất nhanh, nếu người nào chịu thực hành thì người đó sẽ đạt được kết quả tốt.

HỎI: *Thường thường thì trong thời gian của ông trong cuộc đời, thì ông tập thiền như thế nào? thí dụ hàng ngày, tập thiền có giờ giấc như thế nào?*

ĐÁP: Nó phải có giờ giấc chớ, bắt đầu tôi tập, sớm mai cũng thiền, trưa cũng thiền, 9 giờ tối cũng thiền, 12 giờ khuya tôi thiền, cứ vậy mà làm, làm riết cho tới bây giờ, hình như **tôi không có ngũ nằm, tôi ngũ ngồi thôi.**

HỎI: *Hiện giờ phái Vô Vi có bao nhiêu thiền viện hay bao nhiêu hội viên?*

ĐÁP: Chúng tôi không có lập hội, không có thân nguyệt liễm, thành ra chúng tôi không cần biết bao nhiêu người, chúng tôi không có làm chính trị. Chúng tôi chỉ là con người trên mặt đất này, gạt hái những gì quý báu, muốn dâng lên cho tất cả mọi người, người nào muốn học thì người ấy đắc, chứ chúng tôi không có quản lý ai hết. **Chúng tôi là tình bạn, truyền với nhau mà thôi.**

HỎI: *Pháp này có sinh hoạt gì không? những thiền viện hay là những người đi theo ông Tám để học thiền có sinh hoạt gì không?*

ĐÁP: Khi tôi đến San Jose này, có nhiều bạn đạo tu, có những thắc mắc hỏi tôi, họ có những gì hay trao đổi với tôi. Tôi có những cuộc giảng để họ nghe, để họ phê bình chỉ trích, hay xây dựng, **chúng tôi đồng tu đồng tiến.**

HỎI: *Cũng xin ông Tám cho biết là trong lịch sử nhân loại, thiền phát xuất từ đâu và do ai*

nghĩ ra?

ĐÁP: Thiền là sự đau khổ của con người quá động loạn vì tranh chấp tham lam, cho nên khi thức tâm, họ mới khép mình vào tu thiền. Vì những người đi tu là khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới Phật Pháp, cho nên họ mượn đó, bây giờ sau đi tu, tu là tu cái gì? Tu phải tu bổ, sửa chữa, sửa chữa tâm trạng, khối óc, tu bổ khiếm khuyết của chính mình, cho nên họ chỉ lấy sự im lặng, trầm lặng để thức tâm, cho nên họ mới tạo ra cơ hội thiền. Mà thiền là đem lại sức khoẻ. Thật sự cả thế giới nhờ pháp thiền đem lại sức khoẻ, sau động loạn, mới đi tìm ra thiền.

HỎI: *Như vậy ông nghĩ rằng thiền đến cùng một lúc với Phật Giáo, Tôn Giáo, khi mà có Tôn Giáo trên trái đất này.*

ĐÁP: Có chứ! Như vậy người đi tu, tu chùa, tu Phật, rốt cuộc họ cũng phải thiền, không thiền, không có kết quả, không có sức khoẻ. Thiền tạo sức khoẻ tự nhiên, ổn định trầm lặng.

HỎI: *Theo ông thì ngoài phái thiền Vô Vi này, còn những phái thiền nào khác mà ông biết được?*

ĐÁP: Rất nhiều: Zen,nhiều lắm, như bên Cao Đài, cuối cùng họ cũng là thiền, cũng là Vô Vi.

HỎI: *Việt Nam thì còn những phái thiền nào nữa?*

ĐÁP: Tôi không có liên lạc, bởi vì từ ngày tôi phát triển được rồi, tâm linh tôi thay đổi, tôi bị kẹt luôn ở nhà, tôi không có được tự do đi đâu một mình, đi đâu cũng có đông người đi theo, thành ra tôi không có giao hảo với bất cứ một tôn giáo nào. **Tôi chỉ lo tu thiền, tu sửa chính tôi mà thôi.** Còn những bạn tới với tôi thì tôi ảnh hưởng, càng ngày càng tu, tôi tiến triển đến đâu, tôi chỉ đóng góp đến đó mà thôi.

HỎI: *Theo ông thì phái thiền Vô Vi khác với phái thiền Zen, hay Cao Đài như thế nào?*

ĐÁP: Tôi không có nghiên cứu cái đó. Tôi chỉ giữ cái môn thiền của tôi, để đạt sức khoẻ thôi!

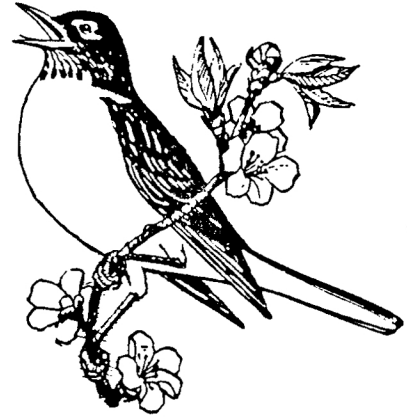
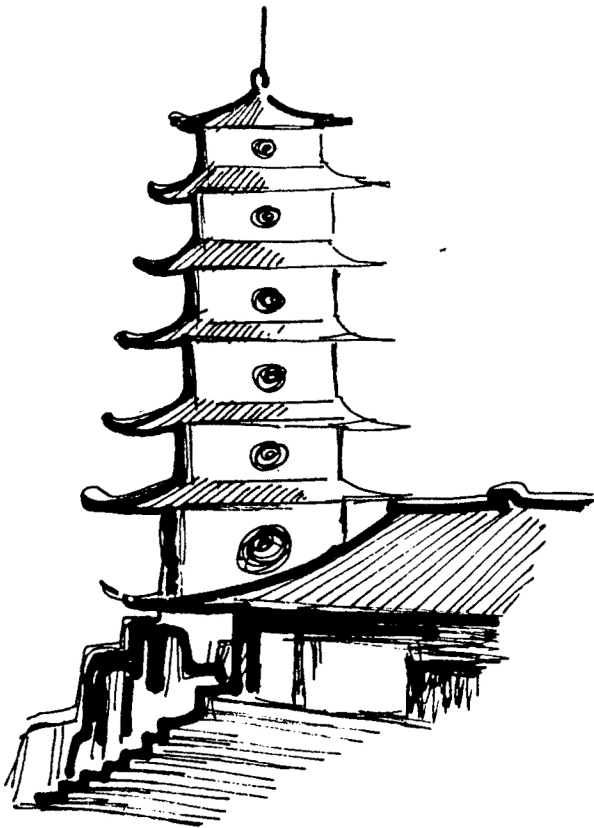
HỎI: *Theo ông Tám, thì cái thiền Vô Vi này,*

hơn những phái thiền khác ở điểm nào? ông có thể chia sẻ được điều đó không?

ĐÁP: Tôi không có thể nói hơn được, tại vì cái phương tiện tu học, mỗi người đều có cơ hội tiến triển của họ và giải thoát của họ, cái hay của họ, mình chưa làm không thể phê phán được. Cái của tôi làm, thì tôi thấy tiến triển, tôi giữ để mà đi.

HỎI: Theo ông, có thể cho biết một vài ưu điểm của phái thiền Vô Vi.

ĐÁP: Vô Vi là tự mình làm ổn định bộ thần kinh khối óc, và cơ tạng được điều hòa, và tâm thần ổn định, như là mất ngủ, phong thấp hay là tim đập, tinh thần không ổn định. Thiền lập lại trật tự cho chính mình. Thì tôi thấy phương pháp Vô Vi này là phương pháp tự trị bệnh. Nếu người nào chịu thực hành, thì tự trị bệnh. (còn tiếp, xin xem số sau)

CHÚC XUÂN

Chúc mừng thiên hữu khắp năm châu,
Xuân đến an vui, đắc sở cầu,
Tân Quý tiến tu thành trí tuệ,
Mùi Thân đắc pháp đạt cơ màu.
Vạn duyên qui nhất Đồi hưng Đạo,
Sự thế giai không Á hiệp Âu,
Bình tịnh cõi lòng xuân bất tận,
An nhiên thường trụ tánh toàn đầu

Thâu thập quả công mở tánh lành.
 Á, Âu, Mỹ, Úc, trở tài danh,
 Tình thương ban rải muôn nhà hưởng
 Đạo Pháp trường lưu vạn sự thành
 Tâm Phật qui về nơi Bốn giác
 Tánh Trời trở lại cõi Nguyên Thanh
 Mỗi người tu tiến đồng thăng tiến
 Trần thế đâu còn khổ chiến tranh!

Tranh đua tiến hóa trở về nguồn
 Trời Phật từ bi cứu độ luôn,
 Chớ tưởng trần gian nhiều lạc thú;
 Mà quên bể khổ lăm đau buồn
 Lấn đời học Đạo tằng công đức,
 Mượn Đạo cứu Đời dứt lệ tuôn
 Chúc Bạn tiến lên thang Thượng Phẩm
 Để xem cho rõ thế gian tuồng.

Mission Viejo 23/12/90

Kính bút

VV

HỒI KÝ GIÁNG SINH TẠI THIỀN VIỆN HAI KHÔNG

Ngày 15/12 như thường lệ, bạn đạo tụ họp tại T/Đ anh Lý Vinh để lên đường vào 7 giờ sáng. Tôi và chị Kim Chi hăng hái bắt đầu chương trình thanh lọc và lo uống những thứ thuốc linh kinh. Chuyến xe đò tà tà, cách hai tiếng lại nghỉ xả hơi, để “bệnh nhân” có thì giờ uống nước, uống thuốc. Khi xe đến con đường núi cheo leo, tuyết đã phủ trắng đầy. Chiếc xe can đảm leo dốc, dù không có sẵn dây xích đi tuyết. Nhưng đến khúc quẹo, dù hết sức cố gắng, xe vẫn không tiến được nữa. Bác tài mới, anh Kiệt, niệm Phật ráo riết. Ba người hành khách, chân yếu tay mềm, mà hai người lại nhịn đói từ sáng theo chương trình thanh lọc, chỉ có nước nhìn nhau. Đi bộ trên tuyết thì không có giày tốt, trơn trượt. Bỗng một chiếc xe van lướt qua. Mọi người reo mừng, anh Triết đến đúng lúc. Hành lý được chuyển qua chiếc đò mới, ngồi chồm hổm như xe nhà binh.

Khi đến thiền viện, ai ai cũng mừng hớn hở vì thoát nạn.

Tại thiền viện, một nhóm hơn mười người vừa xong đợt thanh lọc ngày cuối, *ai nấy đều xuống ít nhất 5 lbs, nhiều nhất 25 lbs*. Tối hôm

đó, các vị may mắn giải ngũ được anh Tiến phỏng vấn tường tận, để ghi nhận những cảm tưởng trong “7 ngày địa ngục trần gian”. (xin quý bạn đón nghe cassette để biết thêm chi tiết). Đặc biệt bác Nho không cần dùng đến thuốc trị bao tử, bác Bảo bớt được bệnh cao máu, vv...

Ngày 16/12: hôm nay không khí ồn ào nhộn nhịp hẳn lên vì các bạn nhịn đói 7 ngày được thưởng thức những bữa ăn thanh đạm đầu tiên. Ngược lại, các “lính mới” lẳng lặng đem chai lọ, ly tách đong từng muỗng thuốc nuốt thật can đảm.

Trong ba ngày tới, tôi sống lạng lẽ, nằm thờ chiếu minh, thỉnh thoảng bước chậm rãi trong khuôn viên thiền viện, ngắm các chú chim tung tăng nhảy hót. Chim sống tự nhiên, gần trời gần đất, chẳng phải súc ruột thanh lọc chi cả, khoẻ quá nhỉ!

Số người thanh lọc đợt này khá đông, có 2 bạn ở thiền viện Nhấn Hòa, và một số bạn đạo từ Canada. Vì thuốc hành ói mửa nhiều, tôi chỉ làm chương trình 4 ngày thôi. Qua ngày thứ 5, tôi vẫn không cảm thấy đói dù được “quyền” ăn. Trong người hồi sinh lần

lần và qua ngày thứ 6, tôi có thể làm việc quần quật cả ngày không cảm thấy mệt, dù ăn rất ít.

Trong suốt thời gian bạn đạo thanh lọc, sáng sớm, bác Bích đã lo một nồi nước súp rau sẵn sàng, và chăm cho luôn đủ trà và nước. Các bạn thử tưởng tượng một ngày mỗi người phải uống 6 lít nước, lúc nào bụng dạ chúng chứa đầy nước, làm sao có thì giờ cảm

thấy đói!

Vài bạn dù đã giải ngũ, vẫn ở lại nghỉ ngơi tại thiên viện, được ban nhà bếp cung cấp những món ăn dễ tiêu, đong phần sẵn để không ăn quá mức.

Ngày 20/12: Đức Thầy, chị Bê, anh Marc và anh Vĩnh xuống San Jose để dự cuộc phỏng vấn với cô Đỗ Mùi đài truyền hình Việt Nam Tự Do.

Ngày 21/12: còn một ngày nữa là tổ chức sinh nhật Đức Thầy. Những người không nhìn đói hăng say dọn dẹp, hút bụi, nấu nướng. Khí hậu rét lạnh, mỗi sáng, nước đông đá không chảy được. Anh Phát, anh

Hòa phải thức từ 5 giờ sáng để sưởi các ống nước cho tan đá. Nhưng thường mãi đến 11 giờ mới có nước. Cả máy súc ruột cũng

không xử dụng được vì ống nước đóng băng. Mọi việc bếp núc phải làm vào buổi tối. Theo lời Thầy, anh Vĩnh phải gọi báo tin các bạn đạo ở Los để chuẩn bị tinh thần.

Đêm 21, anh Marc đem cây thông về, chẳng mấy chốc, phòng khách ấm cúng hẳn lên với cây noel xinh xắn, giăng đèn kết hóa.

Ngày 22/12: xế trưa, bạn đạo San Jose đổ bộ tới, mền gối ngổn ngang, quà cáp xanh đỏ

đầy nhà thật vui mắt. Sau bữa cơm trưa “**Dưỡng Sinh**” với đủ các món khoai tây, bà con hội nhau dọn dẹp, gói quà, vui như Tết. Vào lúc 3 giờ rưỡi, anh Vĩnh kêu gọi họp để phân công tổ chức lễ sinh nhật của Thầy. Anh đang nói bô bô thì Đức Thầy xuất hiện. Mọi dự tính làm Thầy ngạc nhiên bị bật mí bất ngờ, ai nấy cười rộ. Sau khi Thầy an tọa, các bạn đạo lần lượt dâng lên Thầy quà sinh nhật, từ San Jose, Houston, v.v...Anh Vĩnh, anh Vân, bác Liên Hoa tặng Thầy những vần thơ đầy cảm xúc. Buổi văn nghệ bỏ túi có sự đóng góp của anh Ái, anh Triết, chị Tuyết, khi hát vọng cổ, lúc ca tân nhạc, mấy chú bé

con đi qua đi lại, như chia vui với người lớn, căn phòng ấm cúng chan hòa tình thương. Bánh sinh nhật tượng trưng, món bánh chuối

làm theo dưỡng sinh, được bà con hưởng ứng nồng hậu. *Thầy nhấn mạnh các con mỗi đêm tu thiền là có sinh nhật mỗi đêm, quà sinh nhật là sự thanh nhẹ an vui, chẳng cần đợi sinh nhật thế gian.*

Các bạn đạo đã hy sinh nhiều trong mùa đông này đều được Thầy trao quà, bác Bích, chị Quyên, anh Phát, anh Hòa, anh Marc.

Ngoài sân, anh Marc đã đốt sẵn một đóm lửa trại lớn. Mọi người tụ họp vui vẻ, nắm tay nhau hát ô kê, quên cả lạnh. Sau đó, trở về

căn nhà mobile home, xem phóng sự truyền hình buổi phỏng vấn của Thầy. Đến tối, mỗi người rút số lãnh quà Giáng Sinh.

Tối hôm đó có thêm 8 bạn đạo từ Los lên. Mọi chỗ ngủ trong căn mobile home đều tận dụng, không còn chỗ bước.

Ngày 23/12: sau bữa ăn sáng thịnh soạn, xôi, bánh mì, các bạn quây quần nghe Thầy nói chuyện. Trưa hôm đó, tôi về lại San Jose để lo đi làm.

Ngày 25/12: Đức Thầy rời thiên viện Hai Không lên đường đi Úc Châu.

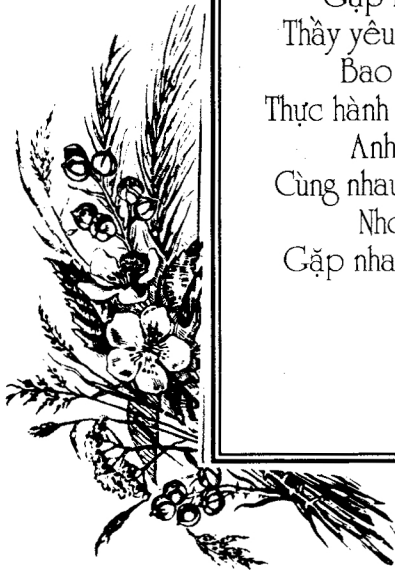
Xuân Mai

MỪNG SINH NHẬT THẦY

Mừng sinh nhật kính chúc Thầy vui vẻ
Đi Úc Châu nhiều sức khỏe an khang

Chúng con chờ đón Thầy sang
Thiên đường Dallas rộn ràng vui xuân
Gặp nhau tay bắt mặt mừng
Thầy yêu bạn mến tung bừng vui say
Bao năm mới có ngày này
Thực hành bảo pháp dựng xây đạo màu
Anh em kẻ trước người sau
Cùng nhau xây đắp nhịp cầu tình thương
Nhớ Thầy nhớ bạn vấn vương
Gặp nhau trong dịp khai trương giảng đường

HANH LƯU
DALLAS

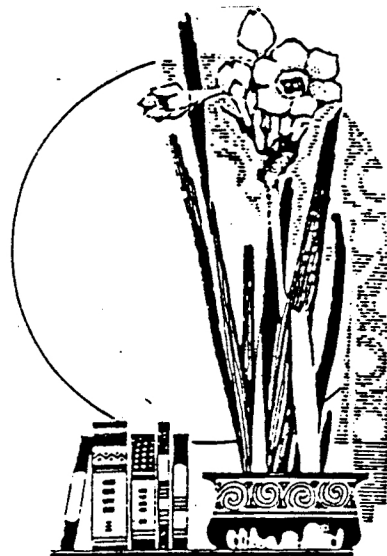

NHƠN GIẢN

Nhơn gian lắm lý lắm lời
 Lắm tâm động loạn lắm thời đổi thay
 Khổ hành mới đạt duyên may
 Đổi trao trao đổi hằng ngày dựng xây
 Khí trời biến chuyển mưa mây
 Nhơn sanh khối óc đổi thay thế tình
 Càn khôn vũ trụ tâm linh
 Cộng đồng thay đổi chuyển khuynh hợp thời
 Tự tan thay đổi xa rời
 Trời cao bể rộng nơi nơi điều hòa
 Càng ngày lý luận càng xa
 Tìm ra thực chất chan hòa tình thương
 Kẻ hiền người dữ dựa nương
 Đổi trao không hiểu tìm đường tự đi
 Ngũ hành biến loạn sân si
 Thần kinh bất ổn cũng vì loạn tâm
 Lắm khi tự thức thì thâm
 Đâu là sự thật đâu thêm tiến thân
 Tiên bạc là chuyện tối cần
 Giam thân khổ cực giải phân đủ điều
 Đâu là bến giác đường siêu
 Trở về thực chất càng yêu càng hòa
 Nguyên lai bản chất thật thà
 Cang qua khổ nạn vẫn hòa được tâm
 Xác thân nguyên lý diệu thâm
 Siêu nhiên cấu trúc tự thâm học thêm
 Nằm lòng thức tỉnh đêm đêm
 Say sưa đời đạo vào thêm sửa tu
 Càng ngày càng xét mình ngu
 Ngục tù trước mắt không tu khó hòa
 Tình người phản chiếu tình ta
 Trong ngoài có sẵn vượt qua độ hành
 Thực hành từ trước đến thanh
 Lọc xong tự lọc lọc thành chơn nhơn
 Thông minh chẳng có giận hờn
 Trèo cao té nặng tự hờn lấy tâm
 Nằm trong nguyên lý diệu thâm
 Tâm đường tự thức giải tâm ước mơ
 Qui không cũng sẽ đến giờ
 Khai minh tâm đạo thờ ơ chẳng còn
 Tiên căn hậu kiếp đường mòn
 Giải mê phá chấp vẫn còn si mê

Tu thân tự đạt muôn bề
 Khai thông trí óc bối bề chẳng còn
 Thích Ca gieo rắc đường mòn
 Giúp hiền tiến hóa chẳng còn si mê
 Hào quang sáng chiếu muôn bề
 Cảm thông Trời Phật chẳng quê hơn người
 Bình tâm nhịn nhục vui cười
 Khai thông trí tuệ người người an vui
 Cảm thông nguyên lý đạo mùi
 Rèn trui tự thức an vui tâm hồn
 Điển thanh khai triển sanh tồn
 Bền tâm vững chí giữ hồn lo tu
 Chẳng còn yếu ớt khờ ngu
 Nghe đâu theo đó chẳng tu chẳng hành
 Tham tòng ngoại lý bỏ thanh
 Tạo thêm loạn động các ngành khó yên./.

*Lương Sĩ Hằng
 Montreal, 12/10/90*

DUYÊN NGHIỆP

*Duyên nghiệp gây bao cảnh đoạn trường
Thân tâm nhờ quả lắm đau thương
Môi mòn chìm đắm vòng oan trái
Hồn Vía lỵ tan thật chán chường*

Chán đời qua đạo quyết tu
Giải tan nghiệp chướng giáo dục Phật Trời
Công phu lập hạnh không rời
Điện năng Vũ Trụ hết lời nhủ khuyên
Tham thiền hòa cảm Thiên Tiên
Sắc không không sắc tùy duyên độ hành
Thế gian lắm cảnh giựt dành
Bày ra những chuyện cạnh tranh bất hòa
Tình đời duyên nghiệp phân qua
Thiền tình Phật Pháp dung hòa trước sau
Giảng trần học hỏi thương đau
Chuyển luân luân chuyển quay vào nội tâm
Tu thiền vượt thoát sai lầm
Tiến theo chơn pháp tự tâm thẳng hoa
Tâm linh sáng suốt thật thà
Cần Khôn quang chiếu tình ta diệu huyền
Nghiệp duyên động loạn tạo phiền
Gắn tu cảm thức tiến xuyên Phật Đài
Thiền đàng chơn cảnh khó sai
Trí tâm sáng đẹp triển khai số mình
Thiền cơ qui định thế tình
Nghiệp duyên thanh thoát cảm minh đạo
đời./

GIẢI NGHIỆP

Giải thoát nghiệp trần bỏ sân si
Bỏ mê, bỏ ái, gắng tu trì
Bỏ hờn, bỏ giận, tan lòng dục
Biết niệm Di Đà Pháp Vô Vi
Giải nghiệp tâm tử ngộ Anh Nhi
Tham thiền nhập định rõ huyền vi
Giải mê, phá chấp, vui mùi đạo
Thoát vòng tục lụy hết sầu bi./

Kính bái
KIM THANH

Phóng Sự

Thầy Tám Thuyết Giảng tại San Jose -

Do lòng thành của bạn đạo vùng San Jose muốn học hỏi thêm và muốn tạo thiện duyên cho người có tâm tu đạo được tìm hiểu thêm về Pháp thiên Vô-Vi, Thầy Tám đã đến thuyết giảng với đề tài “Thiên và Dưỡng Sinh” trong hai buổi sáng thứ bảy và chủ nhật 12 và 13/1/1991 tại khách sạn Marriott, San Jose. Ngoài bạn đạo ra, phần lớn những người đến nghe Thầy giảng cũng được dịp xem qua phần phỏng vấn Thầy trên đài truyền hình cộng đồng tại San Jose phát hình vào thứ hai trước đó; vì vậy họ đã có chút ít

tìm hiểu thêm! Vào 9 giờ sáng nhiều bạn đạo đã tới sớm để chuẩn bị sắp đặt sẵn cho phòng họp, trong

bầu không khí thật vui vẻ và nhẹ nhàng. Anh Lý Vinh chạy tới chạy lui đặt băng chỉ dẫn vào phòng họp, anh Ái lo sắp đặt camera quay video và chụp hình, các chị lo sắp các kính sách, và cassettes Linh Bảo Kinh và Chơn Tình để trên bàn cùng các tài liệu giới thiệu Pháp thiên Vô-Vi và phần thực hành

phương pháp công phu cho sáu tháng đầu. Anh Vân đi tới đi lui “trụ điểm” cho anh em làm việc. Các bạn đạo tùm tùm hai tùm ba chào hỏi, chuyện trò thân mật. Xa xa trong những hàng ghế đã có vài bạn không tham gia vào việc “khẩu khai thần khí tán” đã ngồi nhắm mắt thanh tịnh, tham thiền, dưỡng thần trong lời ngâm vang vang nhẹ nhàng từ băng Linh Bảo Kinh và Đạo Tâm. Bên ngoài khách sạn, hai anh bạn đạo “đầu trục” phụ trách hướng dẫn đậu xe và chỉ dẫn vào khách sạn một cách tận tình nên các quan khách không sợ bị làm lạc. Một vài cụ đã kính cẩn chào các

anh “Dạ, chào Thầy !” (...)
Đúng 10 giờ Thầy Tám đã bước vào phòng họp, và buổi thuyết giảng bắt đầu. Sau lời giới thiệu mở đầu của Ban tổ

chức, Thầy Tám ban rải ân điển suốt gần 1 tiếng đồng hồ. Từ phân tích về dưỡng sinh, chấn động cơ tạng, **Thầy đã đưa chúng ta về nhận thức chúng ta là anh sáng, nền tảng hòa bình là ánh sáng, chúng ta phải giữ lấy ánh sáng, phát triển ánh sáng để trở về**

nguồn cội là ánh sáng như lai bản tính. Cây trái, hoa quả cũng hấp thụ ánh sáng mặt trời mà hình thành và cung cấp thức ăn cho chúng ta. Đó cũng do ánh sáng mà ra, nhưng **chúng ta cũng không nên tham ăn quá độ mà làm tê liệt thần kinh bộ ruột và từ đó, làm cho điện năng khối óc chúng ta bị lu mờ đi.** Thanh khí điển là món ăn chánh của hành giả qua phép thở pháp luân thường chuyển. Chúng ta phải khổ hành để có ánh sáng chớ không phải để trở thành Minh Vương. Trí óc ta sáng rồi thì không có Thiên Ma nào xâm nhập được. Ý thức chúng ta là ánh sáng, chúng ta phải lo tu bỏ ánh sáng. Không còn hướng ngoại để tứ quan dẫn dắt mà làm phân tán ánh sáng. Chúng ta biết lo “tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ” tu sửa, lập lại trật tự, thì sẽ sống vui hòa, thanh nhẹ trong thức bình đẳng với mọi người. Tâm chúng ta không tranh chấp, tham dục để mà thu hẹp ánh sáng của chúng ta. Tâm thức càng mở, chúng ta càng sáng suốt, càng tha thứ và thương yêu. Chúng ta nói từ bi mà không biết từ bi từ đâu mà ra. Có sáng suốt mới có từ bi. Ánh sáng ta càng lớn rộng, chúng ta mới sống hòa với điện năng vũ trụ. Sống vui một kiếp rồi thăng tiến ! (...)

Trong hai buổi thuyết giảng Thầy đã nhấn mạnh về ánh sáng và trực tiếp ban rải ánh sáng cho tất cả các bạn đạo và quan khách tham dự. Mỗi người được nghe giảng giải về lý và đồng thời cảm nhận trực tiếp trong tâm thế nào là ánh sáng. Ra về, tâm mỗi người dường như đều nhẹ ra, sáng ra do sự hấp thụ ánh sáng, nhiều ít tùy theo trình độ từng người. Ánh sáng đến, sự nặng trĩu tối tăm phải tiêu tan. Vẫn với lòng từ bi quảng đại tận độ chúng sinh, Thầy luôn sử dụng mọi phương tiện thích nghi để gieo ánh sáng vào những tâm hồn còn tăm tối. **Trong buổi giảng thứ nhì, một lần nữa, chúng ta lại thấy Thầy thốn thức rơi nước mắt hòa cảm với nỗi đau khổ của đồng bào cơ cực tại Việt Nam.** Nhiều bạn đạo và quan khách cùng đồng nhịp thốn thức khóc thúc thích trong cơ hội được đón nhận ánh sáng để giải trừ và mở tâm hòa tan với nỗi khổ của đồng bào tại quê nhà.

Trong tinh thần đóng góp kinh nghiệm tu tập (hay nói cách khác đóng góp “ánh sáng”), hai bạn đạo đã khiêm nhượng lên trình bày cảm tưởng. Chị Bùi Liên chân tình chia sẻ kinh nghiệm của chị sau 2 tháng tu tập trong buổi họp đầu. Trong buổi họp thứ nhì, anh bạn đạo người Pháp Marc Lapoussé đã chia sẻ

kinh nghiệm của anh sau nhiều năm hành thiền Vô-Vi. Đặc biệt anh cho biết anh đã từ một người nghiện si ke, nay đã dứt bỏ hẳn và bình tâm trong con đường hành thiền và tu sửa. Sau mỗi buổi thuyết giảng là phân vấn đáp cho bất cứ câu hỏi về đề tài nào đặt ra, vì

như Thầy nói, đã nói về ánh sáng thì không có giới hạn; ánh sáng bật khởi thì bóng tối phải tiêu tan. Hơn 60 câu hỏi đã được đặt ra, Thầy đã lưu lại đến 1 giờ thay vì 12 giờ trưa trong buổi giảng thứ nhì để hoàn tất giải đáp cho tất cả các câu hỏi đặt ra. Những câu hỏi trên nhiều đề tài khác nhau đã được Thầy tận tâm soi sáng. Từ câu hỏi mở đầu như con muỗi và con voi, điển con nào mạnh hơn - điển có tùy thuộc vào sức vóc vật thể không, cho đến câu hỏi về tinh thần tự tu tự tiến như tu có nên trông cậy vào người truyền pháp giúp mở cho những luân xa hay không, hoặc khi chết gọi đến vị sư phụ để trông cậy vị sư phụ cứu độ rước hồn về cõi trên hay không, cho đến các câu hỏi minh xác lời đồn Thầy bị tẩu hỏa nhập ma hay đi Casino. Thầy giải tỏa các thắc mắc nêu ra và đặc biệt nhắc nhở tinh thần tự tu tự tiến vì “chúng sanh là phật sẽ thành” tại sao không biết khai thác khả năng căn bản thanh nhẹ vô cùng sẵn có của chúng ta để trở thành phật thay vì để phật giả gạt ta thôi (...).

Những buổi thuyết giảng hay sinh hoạt như vậy quả là những cơ hội quý báu chúng ta học hỏi qua lời thuyết giảng và giải đáp của Thầy cũng như qua ánh sáng thanh quang mà chúng ta hấp thụ trực tiếp, nhiều ít tùy theo sự mở tâm của từng người. Với trên 250 bạn đạo và quan khách cho buổi thuyết giảng thứ bảy và trên 300 người cho buổi chủ nhật, sự mở tâm đón nhận ánh sáng của bạn đạo đã thể hiện dưới nhiều sắc thái khác nhau, đặc biệt là qua tinh thần phục vụ tận tâm. Các quan khách đã được bạn đạo nhã nhặn tận tình hướng dẫn đến tận chỗ ngồi trong phòng họp và nhiều bạn đạo đã vui vẻ đứng dậy nhường chỗ ngồi cho quan khách và các bác lớn tuổi vì phòng họp hơi thiếu chỗ. Sau buổi họp, nhiều người đã đến bạn đạo hỏi thêm chi tiết về pháp thiên Vô-Vi và được các bạn đạo tận tình giúp đỡ. Từ việc sắp đặt và thu gọn phòng họp, chuyên chở, lo chỗ ăn, chỗ ở cho bạn đạo phương xa từ Los lên, v.v... *tất cả đều thể hiện chơn tình và sự mở tâm hành triển xây dựng ánh sáng của bạn đạo trong*

cộng đồng Vô-Vi nói riêng và trong cộng đồng người Việt và nhân loại nói chung.

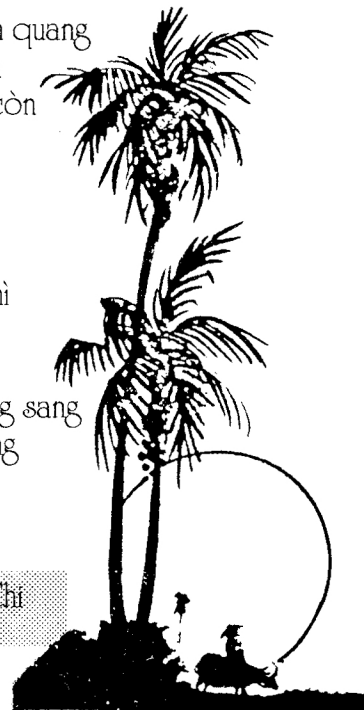
Cuối cùng mọi người trong chúng ta nên trở về với ánh sáng để sống trong tình thương yêu thật sự, ngõ hầu đưa đất nước VN thân yêu đến hòa bình vĩnh cửu và đưa nhân loại đến cơ hội đại đồng.

Kính Chào Các Bạn
VTS

TÌNH NGƯỜI

Giáng sinh thiên hạ lắm lời
Cái gì cũng trách cái gì cũng chê
Tình thương chỉ rõ bến mê
Tình người đăng báo phán phê đủ điều
Tại mình ăn uống khó tiêu
Nhai không kỹ lưỡng lại phiền trách ai
Thế tình chẳng có gì sai
Người ta thiếu trí hiểu sai thế tình
Lập ngôn phải rõ thiên đình
Luật Trời có sẵn trong ngoài xác thân
Tu hành chẳng có ác ôn
Con người miệng lưỡi ngang tàng hơn cua
Hướng ngoại tranh chấp hơn thua
Trở về tự xét thì mình lấy lòng
Không cần khuyên giải dài dòng
Tham thiên nhập định tự tòng thiên cơ
Đi chơi giải trí hợp thời
Tâm linh sống động khai tầm điển quang
Đánh cho bào chữa tiêu tan
Bài học cải tiến làm than chẳng còn
Uống vô giải tán cái còn
Rượu vào ăn nói ôn tồn hơn xưa
Vui vì ta được làm vua
Sai rồi lại lĩnh hơn thua cái gì
Biết thương mới sống hợp thì
Biết yêu mới thấy rõ mình là ai
Khai thông khối óc miệt mài
Văn minh kiến tạo thanh đài quang sang
Dấn thân học hỏi đàng hoàng
Vô Vi Pháp Lý an toàn bạn ơi.

Bành Chi

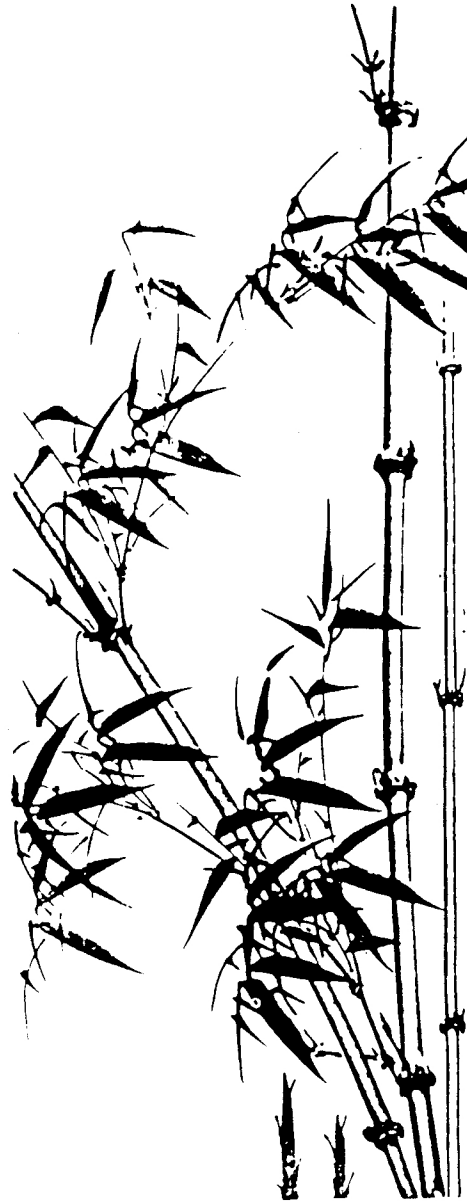
THẦY VÀ TÔI.

Lý đạo nguyên căn tại tâm đầu
Vĩnh tường thế sự tự hành thân
Đạo năng trì niệm hành trình giải
Hữu đắc tự nhiên bất khả cầu.

Ngài là bậc từ bi giảng hạ
Thương chúng sanh nên đã lâm phạm
Tìm ra chơn pháp diệu thâm
Dắt dìu con trẻ nghĩa ân sâu dày.
Con là kẻ lưu đày tại thế
Sinh ra đây là để khổ nản
Phù du một kiếp lang thang
Đường mây rộng lối khổ nản càng vương.
May lại được Thầy thương tận độ
Trao pháp mầu cứu khổ ban vui
Khổ hành tận luyện rèn trui
Thầy thương Thầy độ con vui con mừng.
Vui thật vui khi tường **CHÂN LÝ**
Rõ **LUẬT TRỜI** vận bỉ thời lai
Đường tu khổ nạn hoài hoài
Càng tu càng nhẫn đối thay cuộc đời.
Mừng là được về nơi hội tụ
Thầy gặp trò đồng đủ vui vầy
Đường trăng gặp với đường mây
Lối xưa nhẹ bước thanh đài Thầy ban.
Như tiếng hạc cung đàn điệu hát
Cõi huyền vi bát ngát mênh mông
Hương xưa ngây ngất tâm hồn
Lâng lâng siêu thoát khỏi vòng tục ô.
Lời vàng ngọc ý thơ thoát tục
Vẳng xa xa trong đục hòa tan
Thoáng nghe chơn thức bàng hoàng
Hồn thiêng vút khỏi cung đàn điệu thơ.
Nay con rõ con ngu con dại
Khổ nạn nhiều chỉ tại tham sân
Từ bi là đức hạnh cần
Thương yêu nhân loại tự tâm tự đi.
MƯỜI TÂM NIỆM gắng ghi gắng nhớ
BA PHÁP HÀNH cứu khổ sanh linh
Non sông gấm vóc hữu tình
Thượng ngươn về đó vạn linh an hòa.
Cõi Trời Đất bao la lớn rộng
Đường về **NGUỒN** như mộng thực hư

Thầy thương Thầy độ con khờ
Quyết tâm tách bến khỏi bờ bến mê.
Nay con nguyện hương về **NGUỒN CỘI**
Nơi **THIÊN ĐÀI** Cha đợi Cha mong
Hương tình phút chốc qui không
Xin Thầy chứng chiếu tấm lòng của con.

SAN JOSE ngày 13 tháng 11 năm 1990
THANH VAN HUYEN LINH TỬ
Kính dâng Thầy

Sưu
Khảo

LÃO

Cuộc đời gấm lại có bao nhiêu,
Tợ gió heo may, một buổi chiều,
Tuổi trẻ chóng qua, già lão tới,
Mau tầm Đạo Pháp học cao siêu.

Đang lúc thanh xuân nhớ tuổi già,
Thiền quang thấp thoát lẹ đi qua,
Chẳng hành Đạo Pháp mà siêu xuất;
Chớ trách vô thường bạc với ta.

Kề tai nhắn khẽ bạn tri âm,
Đạo Pháp năng tri lý diệu thâm,
Chẳng sợ tuổi già tu chẳng kịp
Vô Vi thanh tịnh đạt âm thầm.

Cảm kích qua các bài thơ nói về “Lão” của đạo hữu T.T.L., T. Kiên xin gửi đến các thiền hữu bài nói về “Lão”, được trích trong **“Dưỡng Chơn Tập”**

Người đều nói: Người tới 60 tuổi, mỗi năm thấy già thêm một chút. Người tới 70 tuổi, mỗi tháng thấy già thêm một chút. Người tới 80 tuổi ngày ngày đều thấy già thêm. Nghĩa là: càng lớn tuổi, càng thấy mau già. Ta nay đã trên 80 tuổi rồi, thì còn làm gì nữa? Từ đây về sau, sống thêm được một ngày, ấy là Trời ban ơn cho một ngày, dám để cho nó lúống mất đi sao? Nay dầu đắc Đạo, cũng đã trễ rồi, há dám để trễ thêm nữa sao?

Xưa kia ba ông già bàn đến việc đời vô thường (không bền bỉ). Có một ông già nói rằng:

Nam nay tiệc rượu cùng ăn uống,
Chẳng biết sang năm, thiếu mặt nào?

Ông già khác lại nói: Ông nói xa vời lắm!

Tối nay giày vớ cổ ra hết
Chẳng biết sáng ngày, xỏ lại không?

Ông thứ ba bèn nói: Ông nói cũng còn xa!

Hơi thở này đây phì khỏi miệng,
Chẳng hay trở lại hoặc đi luôn?

Người trí chẳng để mất ngày giờ, kẻ dốt chẳng để tính hai lần. Ngày nay biết Đạo, thì ngày nay phải hạ thủ. Giờ này biết được, thì giờ này tức là giờ hạ thủ. Nếu nói: Nay chưa đặng rảnh, để chờ ngày khác, thì ta e cho tới chừng muốn thi hành, lại không đủ ngày giờ mà thi hành đó.

Con người có ba báu là: *Tinh, khí, thần*. Đến khi già rồi thì e cho tinh khô, tinh khô ắt phải chết, e cho khí tán, khí tán ắt phải chết, e cho thần lìa, thần lìa ắt phải chết.

Tinh làm sao chẳng khô, có phải xa sắc chẳng?

Khí làm sao chẳng tán, có phải ít nói chẳng?

Thần làm sao chẳng lìa, có phải vô dục chẳng?

Thần chẳng phải ép cầm lại được. Tâm tức (tâm ý và hơi thở) nương nhau thì thần tự nhiên ở lại

Khí chẳng khá hao tán. Chớ hay nói, giữ mực “trung” thì khí chẳng tán.

Tinh chẳng khá lọt mất. Đem tinh bổ óc, thì tinh chẳng lọt.

_ Có kẻ hỏi: Người già khí huyết đã suy, làm sao mà bổ nó được?

_ Trả lời:

Cẩn thận lời nói, có thể bổ phế.

Ăn uống độ lượng, có thể bổ tì.

Tuyệt hết tư lự, có thể bổ tâm.

*Trừ bỏ giận hờn, có thể bỏ can.
Đoạn dứt dâm dục có thể bỏ thận.*

_ Xin chỉ thêm cho rõ.

_ Trả lời: Chẳng lo không bỏ, duy lo bỏ mà rồi lại tổn. Cho nên tôi thường nói: Một trăm ngày bỏ mà chẳng thấy có dư, một mai tổn rồi thì liền nghe chẳng đủ. Mùa xuân xem cây cỏ, nhành lá sum sê. Đến cuối thu, lá rụng, sự sống về cội. Nhờ về cội mà cây chẳng chết, nên xuân tới nhành lá lại nảy sanh.

Cứ đây mà xét, thì sanh sanh chẳng cùng là Đạo của Trời vậy. Thứ nào về cội này là lý của mọi vật. Biết lý này mà chẳng trái với Đạo này, thì phải chỉ có bậc chơn như không? Cho nên nói: "*Chơn nhưn chi tức dĩ chủng*" (1). Chũ chủng như chữ căn (cội gốc). Ba tháng mùa đông là lúc trở về cội, thì phải tịnh để dưỡng cái gốc sanh.

Bạch Tân lão nhưn nói rằng: " Tâm tức nương nhau, chớ hay nói, giữ mực "trung", đem tinh bổ óc, thì bấu bền chặt. Cẩn thận lời nói, ăn uống độ lượng, tuyệt hết tư lự, trừ bỏ giận hờn, đoạn dứt dâm dục, thì ngũ tạng đủ đầy. Ba bấu đã bền chặt, ngũ tạng lại đủ đầy, có lý nào chẳng đặng diên niên ích thọ (thêm tuổi sống lâu) hay sao"?

(1) Trang tử nói rằng: "*Chơn nhưn chi tức dĩ chủng, chủng chơn chi tức dĩ hầu*". Nghĩa là: Chư tiên thờ ở tại gốc (ý nói thờ sâu, tới đơn điền), còn chúng sanh thờ ở yết hầu (ý nói thờ vắn, chẳng khỏi cổ).

Chũ chủng, nghĩa là gót chân, nhưng đây không phải lấy nghĩa thường ấy được. Tánh mạng Khuê chỉ có giải rằng: "Chủng gia kỳ tức thâm thâm chi nghĩa. Nghĩa là: Chũ chủng là nói hơi thở sâu.

ĐÓN THẦY

ĐẠO

Tâm đạo chuyển khai đời thay đổi
 Nhồi quả triền miên hết biết tôi
 Lo tu phát triển đường trung đạo
 Tự kiểm ngày đêm mới thấy tôi
 Thấy tôi hèn yếu tu chẳng tiến
 Đam mê lục đục sống vì tiền
 Quên đi nguồn cội là vô tận
 Sóng nhồi quả đập khổ liên miên
 Liên miên hành pháp nay thức tỉnh
 Tỉnh trí an thần luyện tánh linh
 Đường tu đã định đi đi mãi
 Thế sự nhân sinh thật hữu tình
 Hữu tình hòa cảm mình trạng thái
 Kinh sống trau dồi được mấy ai
 Ngủ hành kích động tâm không động
 Ôm lấy chữ không đó mới tài

San Jose 12/11/90
 Lý Vinh

Thầy thương cất bước trở về
 Chúng con vui đón mừng kè Thầy thương
 Người đi khắp chốn bốn phương,
 Mang theo khí giới tình thương độ người.
 Dù đau vẫn nở nụ cười,
 Thương yêu xây dựng giúp người thức tâm.
 Mừng vui khai mở hát ngâm,
 Ban truyền chơn lý thậm thâm diệu huyền.
 Thần kinh thay đổi liền liền,
 Chơn tâm rộng mở triền miên thực hành.
 Điển thanh chuyển giải thật nhanh
 Khai thông khối óc ngọn ngành tự thông.
 Không còn vọng động ước mong,
 Tâm con tự hiểu như ông của mình.
 Lo tu tự mở chơn tình,
 Sân, si, hỷ, nộ, cực hình tiêu tan.
 Chuyện đời chẳng có trái ngang,
 Vì tâm tự buột như đàn gảy đứt giây.
 Nam mô lục tự giải ngay,
 Giải thông tâm nghiệp hết say chuyện đời
 Thành tâm xin tởa ít lời,
 Ước mong Thầy bạn chứng lời lòng son..

San Jose, ngày 11/11/90
 Lý Vinh.

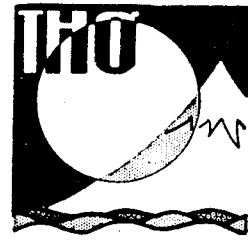

7
2
2
3
7
R
0
7

Bác Trí tặng mình bài tuyết rơi
Làm quà ăn Tết rất hợp thời
Thầy bạn tuy xa mà gần bó
Tình Trời sống động hoa tuyết rơi

Tuyết rơi thiên hạ lắm lời
Tơi bời hoa lá cảnh đời đời ta
Tuyết rơi lạnh quá nhớ nhà
Lư hương xạ nhiệt điển liền cảm thông
Có người **GẤM-THƯƠNG** thêm bông
Đâu người tuyết lạnh cho ta than hồng
Nam mô Lục Tự tham tông
Văn minh kiến tạo công trình Trời ban
Tâm Linh có sẵn tự bàn
Trở về nội cảnh khai màn đạo tâm
Mặc dầu miệng lưỡi ngang tàng
Dấn thân học hỏi trở về trùng tu
Tuyết rơi đóng góp đắp bù
Anh em bạn đạo cùng chung vui bàn
Gặp nhau thôn dã đạo tràng
Khi không lúc đến khi về cũng không
Cảnh đời tươi đẹp rừng thông
Tâm hồn thức giấc cảm minh luật Trời
Tuyết rơi có Bác có đời
Có Thầy có bạn có Trời trong ta
Thương yêu tha thứ thanh hòa
Tình thương sống động em anh một nhà
Giáng sinh thiên hạ cho quà
Hồi quang phản chiếu sửa mình lo tu

Bánh Chi

ĐÚNG ĐƯỜNG

Nghe băng Thầy niệm Phật
Con xúc động tâm can
Ngồi đọc hoài sáu chữ
Kiên nhẫn thật vô vàng
Kính thương con luôn giữ
Hình ảnh của ân sư
Một lòng luôn tha thứ
Ngài thực hiện lòng từ
Trên bước đường lưu lạc
Bơ vơ và ngơ ngác
Hữu duyên nên gặp Thầy
Cuộc đời con đổi khác
Ngày xưa con đã biết
Niệm Lục Tự Di Đà
Mỗi bước đi thăm niệm
Nhiều tai nạn lánh xa
Không có ai dạy cả
Đọc kinh A Di Đà
Giữ tâm hoài sáu chữ
Thăm niệm khi sợ ma
Tự biết là ứng nghiệm
Mỗi khi ra khỏi nhà
Âm thầm luôn mật niệm
Việc chi cũng thoát qua
Gặp Thầy dạy sáu chữ
Như đã học khi xưa
Mừng vui biết sao vừa
Một lòng con cố gắng
Đạo nào cũng tìm đến
Nhưng lòng thấy đứng đưng
Nay cảm thấy vui mừng
Phải chăng do duyên định

Kính bài
Định Văn Tô

Houston, TX

KIỆP LUÂN HỒI

THÔI MIÊN KỂ LẠI ĐỜI TRƯỚC

Một bác sĩ, tạm gọi là Smith, là một nhà siêu linh học nổi tiếng tại Chicago, mùa hè năm 1967 ở nhà bác sĩ Denys Kelsey tại miền nam nước Pháp. Trong khi ngủ thôi miên, Smith “nhớ lại” một đời trước vào giữa thế kỷ 19 thời nữ hoàng Victoria, là một phụ nữ trẻ tuổi rất lãng mạn về tình ái. Sau một vụ thất tình, phụ nữ ấy kết duyên với một người Đức thật giàu có, và từ đấy đổi ngược hẳn tính tình, tự cho mình là đạo đức gương mẫu. Bà ta tỏ ra rất khắc nghiệt đối với những cử chỉ hành động không đúng phép của những người chung quanh, và nghiêm khắc như sắt đá đối với các con. Bà ta giấu hết gia đình và bạn hữu về quá khứ của bà, nhưng mặc dù có địa vị cao trong xã hội, bà ta vẫn không vui và âm thầm mong muốn tình yêu thương đầm ấm theo bản chất của bà mà tự bà đã bót nghet.

Bác sĩ Smith nhớ lại thời gian cuối đời ấy, khi bà ta ngoài 70 tuổi, bị ung thư ruột nằm trên giường bệnh chờ chết. Là một người rất sùng đạo, bà ta ở vào một tình trạng không thể giải quyết. Một con trai bà lại chính là “cha xung tội” của bà, và trong khi tất cả gia đình đứng quanh giường bà để chờ cha làm phép rửa tội sau cùng, bà ta bị kẹt vào một vấn đề nan giải cay đắng : làm thế nào để giải thoát linh hồn và xung ra những tội bấy lâu vẫn giữ bí mật, mà không tỏ lộ cho tất cả các con đều biết ?

Smith nói rằng lòng hận ấy vẫn còn tồn tại và ảnh hưởng vào đời sống này, khiến cho ông mất nhiều cơ hội để tiến và để cho cuộc đời vui vẻ.

Bác sĩ Kelsey và vợ Joan Grant cũng là những nhà siêu linh học nổi tiếng. Một

buổi sáng Joan nói rằng đêm qua bà đã “trông thấy” đời sống trước của Smith, khi Smith làm phụ tá tại phòng thí nghiệm của Serge Voronoff, bác sĩ Nga nổi tiếng hồi đầu thế kỷ này về khoa tiếp hạch sinh lý của khí cho người để hồi xuân sinh lý. Trong đời ấy, công việc chính của tiền thân Smith là tháo gỡ hạch sinh lý của khí, nhiều khi chích thuốc tê không đủ. Khoảng năm 1923 khi ông mới ngoài 30 tuổi, ông chết vì một vết thương khí cắn vào cánh tay.

Khi nghe Joan kể, Smith bỗng nhớ lại chỗ bị cắn và nói ngay : “Nó cắn vào tay phải tôi”, rồi nắm vào bên dưới khuỷu tay (cùi chỏ). Nếu điều Joan trông thấy là đúng, thì từ khi viên phụ tá Voronoff chết cho đến khi Smith sinh ra tại Chicago, chỉ cách có bốn năm. Và nếu thực như thế thì việc ấy có ảnh hưởng sâu xa trong đời này, vì trong thời gian nội trú, bác sĩ Smith đã tỏ ra rất giỏi về giải phẫu, nhưng vì ông ghê sợ ý nghĩ cắt và mổ, nên ông đã trở thành nhà siêu linh học thay vì bác sĩ giải phẫu.

Thiếu tá Knight là một nhà siêu linh học có nhiều kinh nghiệm về phép thôi miên hồi phản, là thôi miên hồi lùi về quá khứ. Trong khi thôi miên, ông truyền cho miên giả vẫn giữ được tâm trí thức tỉnh để biết và nhớ những lời nói ra, chứ không bị mê đi không biết mình nói gì như với thầy thôi miên khác. Một hôm có một nhóm bạn đến họp tại nhà bà Jane Winthrop, là một nữ bác học rất quan tâm đến vấn đề luân hồi, thiếu tá Knight thôi miên một bà thuộc miền Trung Tây Hoa Kỳ theo đạo Tin Lành. Ông truyền cho bà ấy hồi phản về thời thơ ấu rồi nói : “Bây giờ là vài ngày trước khi sinh”. Tức thì

bà ấy co rúm mình lại như đứa hài nhi trong bào thai. Rồi ông tiếp :“Trong khi tôi đếm đến 20, thì bà lùi trở lại trước khi thụ thai. Đến khi tôi ngừng đếm, thì bà cho tôi biết cảm giác thế nào”. Ông đếm xong thì thấy nét mặt bà ta tỏ ra vẻ chín chắn, bình tĩnh, và giọng nói êm dịu khác hẳn giọng miền Trung Tây Hoa Kỳ, và dáng điệu dịu dàng chứ không cục mịch như lúc thường. Bà ta nói bà là một nữ tu sĩ vùng Tây Á Châu về thế kỷ thứ 3 và công việc của bà là săn sóc trẻ mồ côi trong một trường Gia-tô-giáo. Hỏi đến khi chết, bà ta nói đương có chiến tranh ở gần, nên bà và lũ trẻ chạy lên núi, bị những tảng đá lớn rớt xuống đè nát bà ta. Rồi người ta phủ một tấm vải trắng lên xác bà. Khi thầy thôi miên khiến bà ta tỉnh lại thì giáng điệu trở lại cục mịch như trước.

Đến lượt một bác sĩ trẻ nằm xuống ghế để được thôi miên. Khi được hồi phản sang một đời trước, ông nói tên là Norman Devereau, người Pháp, 20 tuổi, đi giày thấp gót có khóa bạc lớn, mang tất (vớ) trắng cao, quần lụa xanh ông hẹp và cao, sơ-mi có đăng-ten trắng ở cổ áo và cổ tay áo (đây là lối y-phục quý phái tại Pháp mấy thế kỷ trước).

Đáp những câu hỏi, ông nói : “Tôi ở trong một lâu đài xây bằng đá, trần cong lên rất cao, cửa sổ cao bằng kính màu. Tôi không được khỏe mạnh, ho ra máu, bị bệnh lao trong nhiều năm. Tôi chết năm 1547, 34 tuổi. Tôi không bao giờ có vợ. Chỉ có một người hầu già ở với tôi, không có ai khác, bà ta như là một y tá, một quản gia”.

Khi nghe truyền : “Bây giờ hồn đã lìa khỏi xác”, ông thở dài khoan khoái, nét mặt bình tĩnh. Được hỏi về việc chôn cất, ông nói giọng đều đều : “Người ta đem khuya đến đục một lỗ tường vào phòng tôi, lôi xác tôi ra qua lỗ ấy, đem đi xa lên núi, rồi ném xuống vực sâu và lấy đá lấp, không có một vật gì để đánh dấu chỗ chôn tôi cả. Họ chôn tôi một cách rẻ rúng như thế, vì ai nấy đều sợ kinh khủng cái bệnh này. Chỉ có những người hầu rất trung thành mới đến gần tôi”.

Thiếu tá Knight muốn biết nguyên do tại sao trong đời ấy, miên gia đã phải chịu khổ nhiều như thế, không vợ con, không bạn bè thân thuộc, bệnh hoạn lâu năm, chết sớm, lại không chôn cất tử tế. Ông truyền cho miên gia hồi phản sang một đời trước nữa. Khi ông đếm xong, chàng bác sĩ trẻ lộ mặt nhăn nhó, thở hổn hển, tỏ ra đau khổ trong tâm, trả lời ấp úng, sau cùng bật ra câu nói : “Tôi lấy đá đập cho một phụ nữ đến chết”.

Nhà siêu linh học quay ra nói với mọi người trong phòng : “Mỗi khi có người tả một cuộc đời đau khổ, bao giờ người ấy cũng nói rằng trong một đời trước đã làm cho một người khác đau khổ. Điều này khiến cho chúng ta phải suy nghĩ kỹ trước khi hành động”.

Nữ bác học Jane Winthrop được thiếu tá Knight thôi miên hồi phản đến ngày sinh ra. Bà ta cảm giác khi lọt lòng mẹ.

“Tôi đương nằm co sung sướng trong tử cung, thì bỗng nhiên đầu tôi húc liên tiếp vào xương háng của mẹ tôi khiến cho tôi đau đầu kinh khủng. Rồi tôi thấy tôi bị ép chặt muốn chết và sau đó thấy tôi bị nắm trên đầu và mình tôi lung lảng trong không trung, sợ hãi vô cùng. Đồng thời thấy lạnh buốt như ở bắc cực vì thay đổi nhiệt độ đột ngột mà mình tôi thì ẩm ướt. Hai mắt bị ánh sáng chiếu vào khó chịu hết sức. Rồi tôi nghe nói : “Lại một con gái nữa.” câu này làm cho tôi muốn khóc suốt đời.”

Được hồi phản sang đời trước, bà ta nói : “Tôi là một đàn ông chừng 20 tuổi, đẹp trai mắt xanh tóc đỏ. Tôi lấy vợ sớm, nhưng vợ tôi chết. Tôi có nhiều cừu (trừu) và ít con bò, nhờ đấy tôi được hàng xóm kính nể.”

“Thật là lạ lùng mà nghe thấy chính mình nói với một giọng khác, những lời nói tuôn ra dễ dàng mà mình không bao giờ biết hoặc nghĩ đến, như là nghe người khác nói. Tôi nói tôi ở Hòa Lan, khi tôi 48 tuổi, tôi có vợ 26 tuổi tròn trĩnh mắt xanh má hồng, tóc rẽ thành hai bím vàng như màu rơm. Tôi rất yêu quý vợ tôi.”

“Tôi biết rằng tôi bất lực về sinh lý. Khi tôi

56 tuổi, tôi cảm thấy già, già lắm, nhưng tôi có nhiều cừu và bò, vợ tôi còn trẻ đẹp.”

Nói đến khi chết : “Tôi thấy tôi đánh nhau, rồi nằm xuống đất, hai người khiên tôi về nhà đặt lên giường, vợ tôi đi guốc chạy lảng xãng. Tôi đau lắm, bị đâm vào cổ, máu chảy nhiều, thở khó khăn.”

Thiếu tá Knight bảo Jane rằng nay hồn đã lìa khỏi xác. Bà nói : “Tôi như bay lơ lửng trong góc phòng bên trên cái giường. Tôi rất vui sướng đã được chết. Tôi nhìn xuống xác tôi, nó có vẻ bé nhỏ và teo lại, hai chân gấp, đầu vẹo sang bên. Tôi bay ở bên trên hai người, họ vào rừng lấy gỗ làm quan tài xù xì, đem về nhà rồi ném xác tôi vào đó một cách cầu thả, vẫn mặc áo như trước, hai chân vẫn gấp, đầu vẹo sang bên. Rồi họ lấy tấm ván xù xì đóng lên trên. Trên mộ họ đặt một chữ thập bằng gỗ thô sơ, ghi năm 1463. Không một ai khóc cả khi tôi chết.”

Sau khi thiếu tá Knight khiến cho bà tỉnh lại, bà tự hỏi từ đâu mà những chuyện ấy đã tuôn ra ? Phải chăng là tưởng tượng, hay là chuyện đã đọc xưa kia mà quên đi ? Nhưng làm sao giải thích được những cảm giác, như yêu quý người vợ trẻ, xấu hổ vì bất lực về sinh lý, đau đớn khi sắp chết và khoan khoái lạ lùng khi đã chết ?

Có bao nhiêu câu hỏi khiến cho bà băn khoăn, nên ít ngày sau bà lại xin được thôi miên nữa. Lần này là lúc bà lên 10 tuổi, tên là Hans Deverter, cha là người canh gác một khu sân bắn rộng lớn, mẹ bà béo đầy lúc ấy đương nướng bánh dưới lớp tro nóng.

Rồi bà lại tả khi chết : “Còn sống thì cái thân nặng nề trở ngại, nay tôi cảm thấy nhẹ nhàng bay qua lại trên không trung, khoan khoái lạ thường. Không có lúc nào là đêm nữa. Rồi sau tôi thấy vợ tôi già rồi chết, hàng xóm đem chôn, mọi người đều khóc. Khi tôi chết thì chẳng ai khóc.”(còn tiếp)

Hương Thiên

TỰ BÀN TÍNH

Tính hoài tính mãi vẫn không ra
Bạc bàn lui tới vẫn năm mà
Làm sao bàn tính ra như ông chủ
Mới thật là tinh tính đó mà
Đó mà hiện hữu trong ta
Sáu thẳng lục tặc phá nhà chủ ông
Chẳng tu chẳng dẹp lối mù
Trật tự không có ôi thôi tối ù
Ngoảnh đi nghĩ lại càng ngu
Xác thân có sẵn chẳng tu thoát tù
Chạy theo ngoại điệu đàn ru
Đâu dè đàn dứt tạo tù chôn thân
La đà tại thế bao lần
Đi tình Thầy mãi Thầy mình ở đâu?
Thầy đây ngồi sẵn trên đầu
Ấy là ông chủ chiếc tàu càn khôn
Đêm ngày tu học sinh tồn
Học tu học tiến giải cõn si mê
Thực hành tự trở lộn về
Quy về thanh tịnh bối bê tiêu dần
Tham thiền nhập định lần lần
Hồn thanh an tịnh vía mình thực hành
Vạn linh đồng tiến đồng hành
Tiêu dao thiên cảnh hành trình tiến tu

Nguyễn Anh Duy

Niềm Vui Hạnh Ngộ

Hai Không lại một lần nữa đón bước chân Thầy.

Khác với nổi xôn xao nhộn nhịp của Tết Long Vân ngày nào, lần này niềm vui xướng của núi rừng Hai Không nhẹ nhàng đầm thắm, thắm vào lòng người, len lỏi vào từng sợi gân cơ thịt làm rung động ngàn cây ngọn cỏ. Tiếng chim hót ríu rít, tiếng lá cây xôn xao thì thào như báo tin vui !...!.....

Một cơn gió ào đến làm tung bay lá vàng như những cánh confettis hân hoan chào đón.

*Rừng thông nõ nức đón chào
Chim muông ríu rít rạo tiếng thu
Ngàn cây kính cẩn nghiêng mình
Vàng rơi xác lá trái êm lổ vào.*

Thầy đã về! Thầy đã về! Thầy như âm vang chan hòa yêu thương trù mến, rộn rã như tiếng trống trường của thời thơ ấu xa xưa thúc dục đàn con đại ham chơi mau mau quay về tu học kéo mai này bê trề khoa thi.

*Hai Không thấp thoáng bóng thầy
Về đây hội ngộ với bầy con ngu,
Về đây nhắc nhở trùng tu
Giúp thanh khí điển, một vùng thiên nhiên.
Bóng Thầy thấp thoáng ngoài hiên
Chúng con phấn khởi quên niềm ưu tư,
Có Thầy núp bóng từ quang
Mặc cho thế sự đảo điên chẳng màng.
Thương con thầy cũng chẳng nản
Đường xa vạn dặm, non cao, tuổi trời.*

Tình thương Thầy đã cho chúng con như non cao núi thẳm, chẳng quản nhọc thân đem hạnh từ bi reo rắc bốn phương trời.

*Dậy con tự tiến tự tầm
Chẳng nên bê trễ trầm luân biển đời,
Dậy con chung sống hòa vui
Đói ăn thanh điển, khát dùng ân quang,
Dậy con bỏ thói hoang tàng
Lui về thanh tịnh diện năng sáng ngời.*

Những ngày Thầy lưu lại Hai Không chúng con đã được sống những giây phút thật êm êm, buông bỏ mọi vọng động, Thầy đã cho chúng con thấu hiểu được thế nào là sự quý giá của cái thanh nhẹ từ tâm hồn đến thể xác. Cái bản chất nguyên thủy mang đến những cảm xúc lâng lâng trong những buổi chiều cuối thu nhẹ hơi sương, những buổi sáng chớm đông niệm hành với cái lạnh se se mơn man đượm mùi vũ trụ.

*Lời Thầy êm mát lòng con
Thấm vào tâm mạch như giòng suối trong.
Những mong ghi khắc từ nay
Gắng công tu sửa ngày ngày công phu,
Quyết tâm nhất trí trùng tu
Vững như cổ thụ trên ngàn Hai Không.*

Biết nói gì nữa đây?
Biết lấy gì đền đáp ơn Thầy?
Tiếng hát của anh Lý Vĩnh trong một buổi sinh hoạt văn nghệ như còn văng vẳng đâu đây.....

*Hôm nay Thầy về đây
Chúng con xin kính chào Thầy
Trong giờ phút vui này
Chúng con biết nói gì đây
Chúng con nguyện tinh tiến
Đẹp tan tham sân hận...*

Trần Thị Thanh Xâm
California 1990

BẢY NGÀY THANH LỘC.

Mười năm trước, khi Đức Thầy mới ghé California, tôi có dịp nhịn ăn để thanh lọc bản thể một tuần, uống thuốc chế từ rong biển và nước trái cây. Vì còn phải đi làm nên tôi cũng có ăn ít trái cây như táo, lê. Kỳ này, tôi có nhiều phương tiện hơn, bộ thuốc Nature Sunshine của cô Bê gồm thuốc lọc ruột non, ruột già, thận và ngũ tạng nói chung. Dĩ nhiên cũng có thuốc bổ. Tôi thiếu súp và trà, nhưng bù lại tôi có chai nước sâm và mật ong chúa. Được nghỉ hơn một tuần dịp lễ Giáng Sinh, tôi bắt đầu chương trình thanh lọc từ 6 giờ chiều ngày thứ sáu 20/12/90.

1) Ngày N : Tan sở, trên đường về nhà, tôi ghé chỗ súc ruột già để làm nhẹ bớt các kẹo bánh của mấy ngày gần lễ. Về nhà, vừa tắm xong là tôi bắt đầu uống 5 thứ thuốc gồm hai loại thuốc bổ và ba loại thuốc thanh lọc (đúng ra cả 5 loại đều thanh lọc vì sinh tố và muối khoáng vừa bổ vừa làm sạch các thức ăn thừa). Chai thuốc nước hơi béo béo chua chua cũng không khó uống lắm. Thử lấy vài quyển sách ra đọc, không đọc nổi, có lẽ vì mới rửa ruột. Tôi kéo mền đắp lên và ngủ một giấc, hy vọng đến 9 giờ sẽ thức dậy thờ chiều mình (căn phòng của tôi rất lạnh nên tôi hay quên lậy kính và Mật Niệm Bát Chánh vào buổi chiều). Ngày đầu tiên qua nhanh, Thiên ba lần, Chiều Minh hai lần, uống nước cháo một lần. Thanh điển của Bê Trên hỗ trợ rất thường xuyên.

2) Ngày N + 1 : Ai cũng công nhận đây là ngày khó khăn nhất. Buổi tối, một người trong gia đình tôi đi ăn cưới về, vừa mở cửa nhà là tôi thấy nặng ngực, sau đó phải uống thêm nước sâm. Buổi sáng tôi vẫn nằm im lắng nghe điển rút. Nhưng đến chiều, trước điển từ hạ thừa bốc lên, dù định không uống cháo, tôi cũng phải pha nước mè đen để uống

vì người rất khó chịu. Tôi cũng uống nước sâm thường hơn, buổi tối còn phải uống mật ong chúa. Bù lại, trong các giấc thiền, có lần tôi thấy một cô gái mặt giận dữ, lòng tự nhủ: - “Bê Trên nào trợ điển mà mặt lạ và lại giận dữ thế này ?”

Sau đó chợt hiểu đây là duyên nghiệp tiền kiếp vừa giải xong, nếu không tu thì sợ kiếp sau khó thoát ! Lòng ngơ ngẩn, tự hỏi không biết còn bao nhiêu linh hồn đang đợi tôi trả nợ ?

3) Ngày N + 2 : Thanh điển bộ đầu đã thấy yếu đi nhiều. Buổi chiều có dịp ngồi coi phim với gia đình không thấy nặng đầu nữa. Các trước điển thức ăn bốc lên thật là nhiều, nhiều nhất là bắp, bắp hộp, bắp trái... Các thềm muốn sâu kín trong tôi lần lượt hiện ra. Để đừng ngủ quên, tôi lấy tiểu thuyết ra đọc, lại càng động loạn nhiều hơn. Các buổi thiền đã thấy phải cố gắng nhiều vì hai tay rất mỏi.

4) Ngày N + 3 : Thấy lưng hơi đau tôi bớt uống nước. Ngoài ra da bụng thấy như mỏng lại, ruột già hơi ê ẩm, tôi cho là đủ thuốc rồi không uống loại thuốc thanh lọc nữa mà chỉ uống thuốc bổ. Trong giấc thiền buổi trưa, tôi nghe tiếng người mở cửa phòng (có lẽ để xem tôi còn sống hay đã về với Phật rồi) và tôi có cảm tưởng như ai vào phòng mình, mở mắt ra thì không thấy ai. Buổi tối, tôi nấu nước xông để giải trước, thiền xong người mệt lả, phải uống đến hai ống mật ong chúa.

5) Ngày N + 4 : Thấy hơi đau lưng, tôi quyết định uống một số lượng lớn thuốc bổ thận vào buổi sáng (Theo Đông y, nên uống thuốc bổ thận vào lúc 6 giờ sáng). Trong lúc nằm nghe thuốc chạy vào cơ tạng, tôi ngủ thiếp đi, thấy mình xuất thần ra hình một cô gái màu vàng nhạt đến ôm một chị họ đã chết từ lâu (có hình một người đàn ông sắc màu

đen) tại cửa. Cảm thấy tỉnh đục nổi dậy, tôi nghiêng sát hai hàm răng vào nhau và giạt mình tỉnh giấc. Tôi suy luận là vía của tôi vẫn còn bị xuất đi trong mê muội mặc dù màu sắc đã có chút sáng hơn, không đen thui như cột nhà cháy nữa (màu đen là màu của si mê).

6) Ngày N + 5 : Lại vẫn thuốc bổ thận quá liều và giấc mơ buổi sáng. Tôi thấy có một người tới ôm ấp xác tôi trong lúc tôi ở ngoài xác. Giật mình tỉnh dậy không hiểu gì hết. Ra ngoài nấu nước cháo loãng để uống. Buổi trưa và tối, trong các giấc thiền ngồi, tôi được giải tỏa nhiều thắc mắc.

7) Ngày cuối : Thấy bụng hết đau, tôi quyết định đi rửa ruột vào buổi sáng. Rửa xong thấy người khỏe hơn. Lái xe về nhà thấy trực bốc lên rất nhiều, cổ hơi nóng như sắp cảm. Buổi thiền trưa, tôi cố gắng rất nhiều để giải cho nhẹ bộ đầu, ngồi thấy lâu thật lâu, xả thiền thấy chỉ được hai mặt bằng. Thở Chiếu Minh xong, tôi ra nấu cháo định uống ít nước cháo. Uống xong nước cháo, tôi ăn thêm một tô lớn, rồi một tô lớn nữa và thêm một tô lớn là hết nôi ! Không ngờ tôi có thể ăn nhiều như vậy, cháo như không sợ lủng ruột. Nhớ tới bốn phận, tôi lái xe ra tiệm mua ít bánh kẹo gói quà trẻ cho các người quen. Về nhà, tôi ăn thêm một cái bánh (nhai kỹ) và tuần tuốt ăn thêm khá nhiều đậu rang (sau 6 giờ chiều). Nặng bụng, nặng đầu, tôi lên ghế ngồi ngủ luôn đến khuya. Thiền xong, sáng hôm sau bụng vẫn còn linh bình. Sau một tuần nghỉ ngơi, bộ tiêu hóa của tôi có vẻ chưa muốn làm việc. Xoa bụng, hơ bụng khá lâu thì thấy người nhẹ nhàng nhưng đầu thì động loạn vô kể, hết đề nghị ăn chỗ này lại đề nghị ăn chỗ nọ, muốn trụ lại không phải là dễ. Cuối cùng tôi phải ghé vào một tiệm ăn và gọi nhiều món ăn cùng một lúc để bồi bổ lượng calcium. Ngồi chờ khá lâu thì thức ăn cũng mang đến, người quản lý lại gần nói :
- “Các món ăn đã đem đây đủ rồi đó !”

giọng như giận hờn, tôi biết là Bề Trên nhắc nhở lục căn lục trần của tôi. Sau đó về nhà thì tâm đã yên, không phóng ý đề nghị ăn

uống bậy bạ nữa.

Tổng kết bảy ngày thanh lọc, hạ thừa của tôi được rửa ráy khá nhiều (sụt cân 7 pounds), khi nói chuyện với các cô bạn cũ, thấy họ có vẻ bớt vui tươi nhí nhảnh hơn trước, sức hút của thức ăn cũng thấy bớt. Trong nỗ lực giải bộ đầu, hôm sau tôi ngồi thiền rất lâu, cảm thấy thật nhẹ nhàng, mấy giờ trôi qua mà như ngắn lắm.

KBV
(30/12/90)

CỔ NHỊN NHỤC

Hãy nhịn nhục để qua sóng gió
Cổ đẳng lòng đừng có đôi co

Luôn luôn hãy nhớ dặn dò
Lục căn đầy động phải lo niệm thầm

Họ có nói đầu làm cũng gắng
Chịu hàm oan để thẳng phạm tâm

Nhịn đi cứ vậy mà làm
Chê ngu cũng được để tâm ích gì

Đời đã khổ sân si càng khổ
Đẹp lần lần để cố ngoi lên

Bao nhiêu kiếp đã lênh đênh
Kiếp này ngộ pháp phải bền lòng tu

Dù cho lắm mây mù che phủ
Vết lần lần cố giữ bước đi

Chông gai đâu có ngại chi
Tâm không thấy nãn chuyện gì cũng qua.

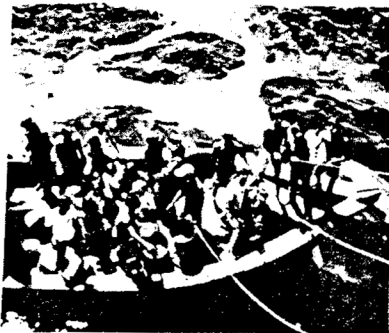
Kính bái
Định Văn Tơ

CỨU TRỢ TỊ NẠN

S.O.S

Thương người như thể thương thân
 Hoàn cảnh tị nạn ta cần giúp nhau
 Tị nạn các trại lo rầu
 Không nước nào nhận đuối mau trở về
 Sống trong lo sợ ê chề
 Tinh thần khủng hoảng não nề tâm cang
 Nhiều người tuyệt vọng hoang mang
 Thề đành liều chết không màn về quê
 Kéo dài ngày tháng lê thê
 Sống trong tù ngục não nề đón đau
 Bạn ơi xin hãy cứu mau
 Đừng nên lần lựa để lâu trễ nào
 Tị nạn mong mỗi ước ao
 Định cư các nước xiết bao vui mừng
 Xin bạn chớ có dửng dưng
 Người chung nòi giống phải cùng thương nhau
 Lá lành lá rách đùm mau
 Cứu người qua khỏi bước đầu khó khăn
 Tị nạn gặp cảnh nguy nan
 Mọi người cần đến muôn vàn tình thương
 Việc làm ý nghĩa tương đương
 Xây chùa đúc tượng mười phương khẩn cầu

HANH LƯU
DALLAS

佛
 如是

ĐẠO TRỜI

Nổi trôi sống giữa chợ đời
 Chiều thu lá rụng rã rời ngoài sân

Lãng du mây lướt xa gần
 Họa tranh vân cầu đánh vắn tan thương

Cuộc đời đã lạt phấn hương
 Lắng tâm nghe lại duyên phần kiếp xưa

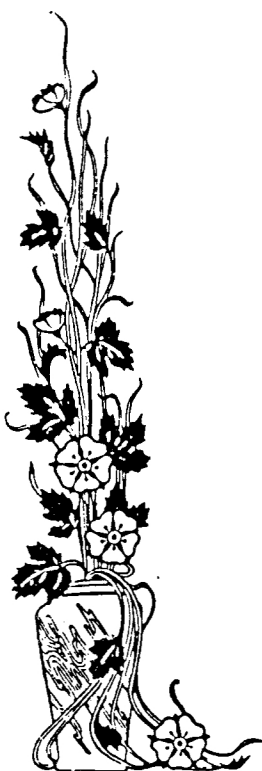
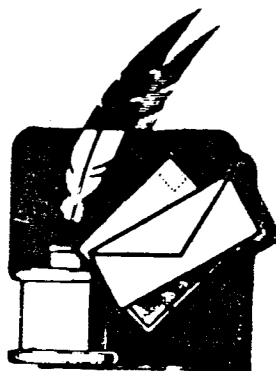
Đạo đời lên xuống sớm trưa
 Tu đi sửa lại chẳng vừa hai không

Sống đời sao khỏi động tâm
 Trong vòng tục lụy quy không cửa thiền

Lỗi lầm tâm động quy nguyên
 Muôn đời Thiên Đạo mới giềng thức tâm...

VĐQH
Nov 6, 1990

THƯ TÍN

- ✘ Vì lý do lễ Giáng Sinh và Tết nên chúng tôi không thể đăng kịp một số bài vở của bạn đạo đã gửi về hội. Xin bạn đạo thông cảm.
- ✘ LTVV đang đợi hình ảnh cùng bài vở của Đại Hội Ngươn Sinh Úc Châu kỳ IV để đăng trong LTVV số tới.
- ✘ Trên tinh thần tu học của Pháp Lý: Thầy thường nhắc nhở chúng ta đặt trên tinh thần Tự Tu, Tự Tiến và Tự Giải.
Do đó các bài vở đăng trên LTVV này, được đóng góp từ mọi trình độ của bạn đạo, chúng tôi chỉ có nhiệm vụ gom góp và đăng lại trên tinh thần độc lập và trung thực.
- ✘ Mọi ý kiến đóng góp để xây dựng LTVV ngày càng phong phú xin bạn đạo gửi về

P.O. BOX 2045 của hội.

Xuân Tân Mùi

Kính Chúc Vạn Sự Bình An

Vô Vi

Lá Thư

Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu

Lá Thư Vô Vi được thành hình do sự đóng góp của **BẠN ĐẠO NĂM CHÂU** về tài lực, bài vở, cùng ý kiến xây dựng

Bạn đạo phụ trách gồm:

ẤN LOÁT: Nguyễn Ngọc Hải, Đoàn Quốc Trán, Trần Văn Đức.

BÀI VỞ: Phạm Ngọc Thu, Phạm Ngọc Quát, Nguyễn Hữu Phú

TIN TỨC: Lê Văn Lạc và các Huynh Ái Hữu Vô Vi.

SẮP CHỮ: Nguyễn Việt Thiên Uy, Nguyễn Văn Hưng.

PHÂN PHỐI: Khương Bửu Võ.

Riêng phần bài vở, để cho nhanh chóng, các bạn Đạo khắp nơi có thể gọi về:

Phạm Ngọc Thu (714) 750-7735

Nguyễn Hữu Phú (714) 554-2659

THÔNG BÁO THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ MỚI

Để bạn đạo có thể nhận được LTVV mới, để ban phân phối LTVV làm việc hiệu quả, và cũng để tiết kiệm bưu phí mỗi khi thay đổi địa chỉ, xin thông báo trước 30 ngày để chúng tôi kịp điều chỉnh địa chỉ mới.

Xin quý bạn đạo viết địa chỉ mới vào **Phiếu Thay Đổi Địa Chỉ Mới** ở bên phải, gỡ nhãn ghi địa chỉ cũ trên LTVV dán vào mặt sau của phiếu này. Cắt phiếu, dán tem và gửi về:

Lá Thư **Vô Vi**

P.O.Box 2045
Westminster, CA 92684-2045
U.S.A.

VOVI Friendship Association
PO Box 2045
Westminster, CA 92684-2045

Non Profit Org.
US POSTAGE
PAID
Westminster, CA
Permit No.10076

TO:

Lời vàng ý ngọc

Tôi đã thường nhắc các bạn ngay trong gia đình các bạn, bạn phải nhớ rằng bạn sai chẳng có ai sai.

-Các bạn tu rồi các bạn thấy nay mở một chút mai mở một chút. Tâm linh các bạn mở rõ ràng, sự ổn định về với các bạn, rồi các bạn biết tự trách móc các bạn thì đó là cơ hội cho các bạn tiến.

Minh tâm kiến tánh mới thành đạo, chứ chúng ta tu mà không minh tâm kiến tánh, không thấy cái tánh của mình làm sao thành đạo, làm sao sửa được mình.

-Thường thường tôi nhắc, hằng tuần tôi nói mãi: mỗi trình độ đều khác nhau, không nên ở trong trình độ của mình mà vượt qua trình độ người khác, mà chỉ lo tu sửa ta để vun bồi sự sáng suốt sẵn có và trình độ sẵn có của chúng ta, để tiến tới sự thanh thản đời đời.

Đệ Tử Ái Mẫu Ái

Name _____

Address _____

City _____

Country _____

Place
Stamp
Here

PHIẾU THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ MỚI

Lá Thư **Vô Vi**

P.O.Box 2045
Westminster, CA 92684-2045
U.S.A.